5626

ΤΑΚΡΙΡΙΑ ΤΙΝΑ

ΤΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΥΛΗΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΤΩΝ

ΣΤΑΥΡΙΩΤΩΝ

ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΕΞΙΣΛΑΜΙΣΕΩΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1909

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Τὸ ἀνὰ χεῖρας φυλλάδιον περιέχει τὰ ἀναλυτικώτερα ἐκ τῶν ὑπὸ διαφόρους ἡμερομηνίας εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ὑποβληθέντων ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τακριρίων, ἀφορῶντα εἰς τὸ ζήτημα τῶν Σταυριωτῶν καὶ τῶν βιαίων ἐξισλαμίσεων. Οἱ ἐν διαφόροις μέρεσι τῶν ἐπαρχιῶν Χαλδείας, Τραπεζοῦντος καὶ Ροδοπόλεως ὑπὸ τὸ γνωστὸν ὄνομα Σταυριῶται ἐγκατεστημένοι χριστιανοί, ἕνεκα τῶν καιρικῶν περιστάσεων κατὰ τὸ φαινόμενον ἀσπασθέντες τὸν Ἰσλαμισμόν, ἐν τῷ κρυπτῷ διετέλεσαν χριστιανοὶ μέχρι τοῦ ἔτους 1839 ἐξασκοῦντες ἀνελλιπῶς ἅπαντα τὰ θρησκευτικὰ χριστιανικὰ αὐτῶν καθήκοντα, ἀπὸ δὲ τοῦ Τανζιματίου καὶ ἐντεῦθεν, ἐπωφελούμενοι ἐκ τῆς πανδήμου διακηρύξεως τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, ἐξεδήλωσαν δημοσίᾳ τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν πεποιθήσεις καὶ ἤρξαντο ζητοῦντες καὶ τὴν ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις ἐγγραφὴν αὐτῶν διὰ χριστιανικῶν ὀνομάτων καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς θητείας. Δυστυχῶς ὅμως, καθὰ καὶ ἐν τοῖς σχετικοῖς τακριρίοις φαίνεται, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας καὶ ἐντόνους διαμαρτυρίας τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου πρὸς τὴν Σ. Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν, ὑπάλληλοι φανατικοί, οἷος ὁ Καϊμακάμης Ἄκ-Δὰγ Ἐδὶπ βέης, μὴ ἔχοντες ἀντίληψιν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς ἀνεξιθρησκείας, ἐξήσκησαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀνηκούστους καταπιέσεις κατὰ τῶν ταλαιπώρων τούτων χριστιανῶν, προβάντες μέχρις ἐξορίας καὶ φυλακίσεως πολλῶν ἐξ αὐτῶν.

Ἀλλ' ἀπέναντι τῆς στάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς ἐμμονῆς αὐτῶν εἰς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων των, μεθ' ὅλας τὰς κατ' αὐτῶν βιαιότητας, ὁ φανατισμὸς τῶν ὀργάνων τούτων τῆς ἀπολυταρχίας κατεδείχθη ἀνίσχυρος, ὅπως ἐκβιάσῃ τὴν συνείδησίν των. Ἕνεκα τούτου ἔπαυσε μὲν ἀπό τινος ὁ κατ' αὐτῶν διωγμὸς καὶ ἰδίως μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ συντάγματος, ἐξακολουθεῖ ὅμως ἡ Σ. Κυβέρνησις παραπλανωμένη νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ αὐτοὺς ὡς χριστιανοὺς καὶ νὰ μὴ καταγράφῃ αὐτοὺς ὡς τοιούτους ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις. Ἀλλ' ἤδη τρέφομεν τὴν ἑδραίαν

SISMANOGLIO

πεποίθησιν ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, ὅτι ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις θὰ θέσῃ ἐπὶ τέλους τέρμα εἰς τὰ δεινοπαθήματα τῶν ἀδελφῶν Σταυριωτῶν, ἀποδεικνύουσα οὕτω ὅτι σέβεται τὰς διατάξεις τοῦ συντάγματος καὶ ἐπιθυμεῖ εἰλικρινῶς τὸν ἤρεμον καὶ ἥσυχον βίον πάντων τῶν ὀθωμανῶν, εἰς οἱανδήποτε φυλὴν καὶ θρησκείαν καὶ ἂν ὑπάγωνται οὗτοι. Ἡ θρησκευτικὴ συνείδησις θεωρεῖται παρὰ πᾶσι τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστος. Διαλυθήτωσαν ἅπαξ δια παντὸς τὰ νέφη τοῦ φανατισμοῦ, ἅτινα ἐπεσκίαζον καὶ ἐπισκιάζουσι δυστυχῶς ἔτι καὶ σήμερον τὸν ὁρίζοντα τῆς ἡμετέρας Αὐτοκρατορίας, ὅπως οὕτω κραταιωθῇ αὕτη καὶ τὴν ἐμπρέπουσαν καταλάβῃ θέσιν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων. Τὸ εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας. Γένοιτο.

Α΄

ΤΑΚΡΙΡΙΑ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ
ΤΩΝ ΣΤΑΥΡΙΩΤΩΝ

Τῇ Α. Ὑψ. τῷ ὑπουργῷ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Θρησκευμάτων

Ὑψηλότατε,

Δὲν ἀγνοεῖ ἡ Ὑ. Ὑψηλότης ὅτι ἡ πρώτη βάσις πάσης κοινωνίας εἶνε ἡ ἀσφάλεια τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ὑπάρξεως τῶν ἀτόμων αὐτῆς ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς καὶ προσβολῆς, καὶ ὅτι ἡ ἐξασφάλισις τῆς μὲν πρώτης ἐπιτυγχάνεται διὰ τῶν περὶ δημοσίας τάξεως νόμων τοῦ κράτους, ἀστυνομικῶν, ποινικῶν κτλ. τῆς δὲ δευτέρας, διὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως. Ἡ Κραταιὰ Βασιλεία ἀπὸ τῆς ἁλώσεως ἤδη τῆς Κων]πόλεως ηὐδόκησε σὺν τῇ σωματικῇ νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν πνευματικὴν ὕπαρξιν τῆς Ρωμαϊκῆς κοινότητος, κηρύξασα τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως. Ἀπόδειξις τούτου ἡ ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Βερατίῳ ὑψηλὴ Αὐτοκρατορικὴ διαταγὴ ἡ αὐστηρῶς ἀπαγορεύουσα τὴν διὰ τῆς βίας ἐξισλάμισιν τῶν Ρωμαίων ὑπηκόων. Ὅτε δὲ πρὸ ἑβδομηκονταετίας περίπου ἐγνώσθη ὅτι εἴς τινα μέρη τῆς Αὐτοκρατορίας Ρωμαῖοι ὑπήκοοι ἠναγκάσθησαν ἐκ τοπικῶν καὶ καιρικῶν περιστάσεων ἐξωτερικῶς μὲν νὰ φαίνωνται ὡς μουσουλμᾶνοι, ἐν τῷ κρυπτῷ δὲ νὰ ὦσι χριστιανοί, τότε ἡ Κραταιὰ Βασιλεία, πάνδημον παρέχουσα δεῖγμα σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, διετράνωσεν ἐνώπιον ὅλου τοῦ πε-

πολιτισμένου κόσμου διὰ τοῦ ὑψηλοῦ περὶ μεταρρυθμίσεων Φερμανίου τὴν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ κράτει τήρησιν τῆς ἀρχῆς ταύτης. Συνέπεια τῆς ὑψηλῆς ταύτης διακηρύξεως ἦτο ἡ ἄμεσος ἐκδήλωσις ὅλων τῶν ἐν τῷ κρυπτῷ χριστιανῶν καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀναγνώρισις αὐτῶν.

Ἐν τούτοις ἤδη μετὰ πάροδον τοσούτων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν χριστιανῶν τούτων, ὁ Καϊμακάμης Ἀκ Δὰγ πρὸ ἑπταετίας προέβη νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τοὺς αὐτόθι εὑρισκομένους ἐκγόνους τῶν Χριστιανῶν ἐκείνων ὅτι τοῦ λοιποῦ ἀπαγορεύεται αὐτοῖς τὸ νὰ προσεύχωνται ὡς χριστιανοὶ καὶ ὅτι ὀφείλουσι νὰ τελῶσι τὰ τῆς θρησκείας τῶν μωαμεθανῶν, μάλιστα ἐτόλμησε νὰ ἐμποδίσῃ καὶ διαλύσῃ θρησκευτικὰς πράξεις, ὡς μνηστείας καὶ γάμους. Ἐνῷ δὲ τὸ Πατριαρχεῖον μετὰ λύπης πληροφορηθὲν τὴν ἀθέτησιν ταύτην τῆς ἀρχῆς τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, ὑπέβαλε τὸ γεγονὸς τῇ Σ. Αὐτ. Κυβερνήσει διὰ τακριρίου ὑπὸ χρονολογίαν 15 Φεβρουαρίου 1314 (1899) πρὸς τὴν Ὑμ. Ὑψηλότητα καὶ ἀνέμενε τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ, οὐ μετὰ πολὺ, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ αὐτόθι πληθυσμοῦ οἱ ἁρμόδιοι ὑπάλληλοι ἀπήτησαν ἵνα καταγράψωσι τοὺς χριστιανοὺς τούτους ὡς μωαμεθανοὺς διὰ μωαμεθανικῶν ὀνομάτων, μὴ ἀναγνωρίζοντες τοὺς γάμους αὐτῶν καὶ τὰς συζύγους καὶ τὰ τέκνα.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ χριστιανοὶ οὗτοι δικαίως ἀντέστησαν δηλώσαντες ὅτι εἶνε χριστιανοὶ καὶ οὐχὶ μωαμεθανοί, ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ προέβη νὰ συλλάβῃ τοὺς προκρίτους αὐτῶν καὶ ἐξορίσῃ εἰς τὰ γνωστὰ μέρη, τὸν δὲ ἀρχιερατικὸν αὐτόθι ἐπίτροπον ὡς κακοῦργον ὑπὸ φρουρὰν ν' ἀποστείλῃ εἰς Ἄγκυραν. Ἔκτοτε ἐπὶ διετίαν ἤδη, μεθ' ὅλας τὰς ἐπανειλημμένας τοῦ Πατριαρχείου προφορικάς τε καὶ γραπτὰς παρακλήσεις καὶ ἀποστολὰς πρεσβειῶν πρὸς τὴν Σ. Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν, οἱ χριστιανοὶ οὗτοι πιέζονται ὅπως δεχθῶσι τὸν ἰσλαμισμόν, οἱ πρόκριτοι αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ κατακρατοῦνται ἐν τῇ ἐξορίᾳ μακρὰν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν καὶ ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος δὲν ἀφίεται ἐλεύθερος ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ. Ἀπέναντι τῆς πρωτοφανοῦς ταύτης καταστάσεως, ἥτις προφανῶς μὲν ἀντιστρατεύεται πρὸς τὰς προηγουμένας πανδήμους δηλώσεις τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας καὶ διαρρήδην ἀντίκειται πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἐν τῷ πατριαρχικῷ βερατίῳ Αὐτοκρατορικὴν διαταγὴν οὐδαμῶς δὲ συμβιβάζεται πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως τὴν ἀνακηρυχθεῖσαν ἐν τῷ κράτει, τὸ Πατριαρχεῖον λυπούμενον σφόδρα καὶ μὴ δυνάμενον ὡς ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς θρησκείας ἐπιβαλλομένου αὐτῷ καθήκοντος νὰ ἀνεχθῇ τὴν σοβαρὰν ταύτην προσβολὴν τὴν γενομένην κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων, ἐλευθερίας ἥτις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ γένους, παρακαλεῖ μετὰ μεγάλης σπουδαιότητος τὴν Σ. Αὐτ. Κυβέρνησιν ὅπως μὴ ἐπιτρέψῃ ἐπὶ πλέον τὴν παράτασιν τῆς καταστάσεως ταύτης, ἀλλὰ διατάξῃ ἀμέσως τὴν ἐπιστροφὴν μὲν τῶν γνωστῶν ἐξορίστων προκρίτων χριστιανῶν καὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου, τὴν ἐγγραφὴν δὲ πάντων, ὡς χριστιανῶν, συνῳδὰ τῇ δηλώσει αὐτῶν καὶ τῷ ληξιαρχικῷ νόμῳ. Διατελῶ.

Τῇ 19 Ζιλχιτζὲ 1324 ἢ 31 Ἰανουαρίου 1321 (1906)

εὐχέτης

Ὁ Πατριάρχης τῶν Ρωμαίων

ΙΩΑΚΕΙΜ

Τῇ Α. Α. Μεγαλειότητι τῷ φιλολάῳ καὶ εὐσπλαγχνικωτάτῳ Ἄνακτι κτλ.

Μεγαλειότατε,

Τὰ ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου ἐν τῷ Καζᾷ Ἀκ-Δὰγ συμβαίνοντα θλίβουσι καιρίως ὅλον τὸ πιστὸν ἔθνος τῶν Ρωμαίων, Αὐτοκρατορικῶν Αὐτῆς ὑπηκόων, καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

Παρὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως τὴν διὰ τοῦ ὑψηλοῦ Ἰσλαχὰτ φερμανίου ἀνακηρυχθεῖσαν πρὸ ἑβδομηκονταετίας ὑπὸ τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας ἐνώπιον ὅλου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, παρὰ τὴν μετὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦτο φερμάνιον ἀναγνώρισιν κυβερνητικῶς, ὡς χριστιανῶν, τῶν ἄλλοτε ἕνεκα καιρικῶν περιστάσεων ἐν τῷ κρυπτῷ τοιούτων, ἐν δὲ τῷ φανερῷ μουσουλμάνων, ἤδη τὰ τέκνα ἐκείνων ἐκ παντὸς τρόπου βιάζονται ἀναφανδὸν ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων ἵνα δεχθῶσι τὸν ἰσλαμισμόν, μὴ συγκατατιθέμενα δὲ φυλακίζονται καὶ εἰς ἄγνωστα μέρη ἐξορίζονται· αἱ μετὰ τῶν ἄλλων χριστιανῶν ἐπιγαμίαι αὐτῶν θεωροῦνται ὡς νὰ μὴ ἐγένοντο, τὰ δὲ τέκνα νόθα· ὁ ἀρχιερατικὸς τοῦ Καζᾶ ἐπίτροπος δίκην κακούργου ἀπάγεται εἰς Ἄγκυραν, ὡς δῆθεν παρακινῶν αὐτοὺς νὰ μὴ δεχθῶσι τὸν ἰσλαμισμόν, καὶ τὸ Πατριαρχεῖον δὲν εἰσακούεται. Οὐχ' ἧττον τοῦτο πιστεῦον ὅτι ἡ Ὑμ. Μεγαλειότης δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν παράτασιν τῆς θλιβερᾶς ταύτης καταστάσεως ἐν τῇ λαμπρᾷ Αὐτῆς ἐποχῇ, ἱκετεύει Αὐτὴν ἵνα εὐδοκήσασα διατάξῃ νὰ δοθῇ τέρμα καὶ μὴ βιάζωνται οἱ χριστιανοὶ οὗτοι ὅπως παρὰ τὰς πεποιθήσεις αὐτῶν, παρὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, παρὰ τὸ ὑψηλὸν πατριαρχικὸν βεράτιον ἀλλάξωσι θρησκείαν, χαροποιοῦσα οὕτως ὅλους τοὺς ἕνεκα τῆς καταστάσεως ταύτης περιλύπους Ρωμαίους ὑπηκόους Αὐτῆς, τοὺς νυχθημερὸν δεομένους ὑπὲρ τῆς πολυτίμου Αὐτῆς ὑγείας. Διατελῶ.

Τῇ 17 Σεφὲρ 1324 ἢ 29 Μαρτίου 1322 (1906)

εὐχέτης
Ὁ Πατριάρχης τῶν Ρωμαίων
ΙΩΑΚΕΙΜ

Τῇ Α. Υ. τῷ Πρωθυπουργῷ

Ὑψηλότατε,

Ἀπὸ ἑπταετίας ἤδη προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως δι' ἀλλεπαλλήλων τακριρίων τὸ Πατριαρχεῖον ἐκλιπαρεῖ τὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν ἵνα διατάξῃ τὴν παῦσιν τῆς βίας, ἥτις, παρὰ τὴν πανδήμως ἀπέναντι σύμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἀνακηρυχθεῖσαν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, ἐξασκεῖται πρὸς ἐξισλάμισιν τῶν χριστιανῶν τοῦ Ἀκ-Δάγ, τῶν ἄλλοτε μὲν ἐπί τινα καιρὸν ἕνεκα τῶν καιρικῶν περιστάσεων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀναγκαζομένων νὰ τελῶσι τὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἀπὸ τοῦ Τανζιματίου δὲ καὶ ἐντεῦθεν ἐκδεδηλωμένων. Δυστυχῶς ἔκτοτε ἡ τύχη τῶν χριστιανῶν τούτων ἀντὶ νὰ βελτιωθῇ, τοὐναντίον ὁσημέραι δεινοῦται· ἀπηγορεύθη αὐτοῖς αὐστηρῶς ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς τὸ συμπροσεύχεσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοθρήσκων αὐτοῖς χριστιανῶν καὶ διετάχθησαν ὡς ἄλλοι μουσουλμάνοι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰ τεμένη· ἐκωλύθησαν αἱ ἐπιγαμίαι αὐτῶν μετὰ χριστιανῶν καὶ ἐκηρύχθησαν ἄκυροι οἱ τοιοῦτοι ἀρραβῶνες καὶ γάμοι αὐτῶν· αἱ ὑπάρχουσαι σύζυγοι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν δὲν ἀναγνωρίζονται· ἀπειλοῦνται

καὶ βιάζονται ὅπως ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ μητρῷα ὡς μουσουλμᾶνοι μετὰ μουσουλμανικῶν ὀνομάτων· ἕνεκα τούτου ἐξορίζονται οἱ πρόκριτοι αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου πρὸς ἐκφοβισμὸν τῶν ἄλλων καὶ ἐπὶ δεκατέσσαρας ἤδη μῆνας ταλαιπωροῦνται μέχρι θανάτου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μακρὰν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τέλους, κατὰ τὰς ἐσχάτως ληφθείσας ἐν τῷ Πατριαρχείῳ πληροφορίας, καταγράφονται μὲν ὅλοι αὐθαιρέτως καὶ παρανόμως ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ὡς μουσουλμᾶνοι τὸ θρήσκευμα διὰ μουσουλμανικῶν ὀνομάτων, μηδεμιᾶς προσοχῆς δοθείσης εἰς τὰς ἐπανειλημμένας διαμαρτυρίας, βιάζονται δὲ τὰ ἐν ἡλικίᾳ 15 μόλις ἐτῶν ἀνήλικα αὐτῶν ἄρρενα νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῷ στρατῷ ὡς μουσουλμᾶνοι.

Τὸ Πατριαρχεῖον, Ὑψηλότατε, θλιβόμενον καιρίως ἐπὶ τῇ πρωτοφανεῖ ταύτῃ καὶ ἀφορήτῳ καταστάσει, ἔχον δ' ὑπ' ὄψει καὶ τὰ τελευταῖα τῶν χριστιανῶν τούτων γράμματα, διεκτραγῳδούντων τὴν θέσιν αὐτῶν καὶ κηρυττόντων ὅτι προτιμῶσι μᾶλλον ν' ἀποθάνωσιν ἢ νὰ ἀλλαξοπιστήσωσιν, ὡς καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ τελευταίου ὑψηλοῦ τεσκερὲ ἀπὸ 6 Μαΐου 1322=1906, ἱκετεύει αὖθις τὴν Σεβ. Αὐτ. Κυβέρνησιν ἵνα μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν παράτασιν τῆς καταστάσεως ταύτης, ἥτις, μὴ συμβιβαζομένη ποσῶς οὔτε πρὸς τὴν ἀνακηρυχθεῖσαν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως (εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι προκειμένου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς θρησκείας τὴν πρώτην καὶ κυριωτέραν θέσιν κατέχει ἡ ὁμολογία ἑκάστου), οὔτε πρὸς τὴν ἐν τῷ πατριαρχικῷ βερατίῳ ὑψηλὴν ἀπαγόρευσιν τῆς διὰ τῆς βίας ἐξισλαμίσεως, οὔτε πρὸ πάντων εἰς τὴν διατόρως ὑπ' αὐτῶν πάντων γενομένην ὁμολογίαν, ἣν οὐδεμία ἐκβιαστικὴ πρᾶξις ἠδυνήθη νὰ καταδαμάσῃ καὶ κατασιγάσῃ, εἰς μὲν τὸ πιστὸν Γένος τῶν Ρωμαίων ἐμποιεῖ τὴν ἀλγεινοτέραν ἐντύπωσιν, τὸ δὲ Πατριαρχεῖον μὴ εἰσακουόμενον περιάγει εἰς τὴν θλιβερὰν ἀνάγκην τοῦ νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξασκῇ τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, ἐνῷ εἰς τὸ ὑψηλὸν Κράτος μακρὰν τοῦ νὰ χορηγῆται ὠφέλειά τις, τοὐναντίον μεγάλη βλάβη προξενεῖται, παρεχομένης οὕτως ἀφορμῆς εἰς τοὺς κακοβούλους.

Τῇ 2 Ρεβιοὺλ ἀχὴρ 1324 ἢ 12 Μαΐου 1322 (1906).

εὐχέτης
Ὁ Πατριάρχης τῶν Ρωμαίων
ΙΩΑΚΕΙΜ

Τῇ Α. Υ. τῷ Μ. Βεζύρῃ

Ὑψηλότατε,

Δι' ἀλλεπαλλήλων εὐχετικῶν μου τακριρίων ὑπέβαλον ὅτι οἱ ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ Καζᾶ Ἀκ Δὰγ τῆς Νομαρχίας Ἀγκύρας γνωστοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Σταυριῶται, οἵτινες πιέζονται ὅπως ἐγγραφῶσι μουσουλμᾶνοι, ἐπολιτεύθησαν μὲν εἰς παλαιοὺς χρόνους ἐπί τινα καιρὸν ἕνεκα τῶν καιρικῶν περιστάσεων μὲ μουσουλμανικὸν ὄνομα καὶ ἐξωτερικόν, ἐν δὲ τῇ ἀπογραφῇ καὶ κατεγράφησαν τοιουτοτρόπως, ἀλλ' ὅτι οὐδέποτε ἦσαν μωαμεθανοί, ἀλλ' ἀνέκαθεν ὀρθόδοξοι χριστιανοί, οἵτινες καὶ ἐκδηλωθέντες ἐξακολουθοῦσιν ἤδη ἀπὸ τοῦ Τανζιματίου καὶ ἐντεῦθεν δημοσίᾳ καὶ πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν νὰ συμπροσεύχωνται ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ὀρθοδόξων ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων χριστιανῶν καὶ νὰ τελῶσιν, ὡς ἐκεῖνοι, γάμους, βαπτίσεις, κηδείας καὶ τὰ παρόμοια, διὸ καὶ ἐξελιπάρησα τὴν ὑψηλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ δικαιοσύνην. Δυστυχῶς μετὰ λύπης πληροφορεῖται τὸ Πατριαρχεῖον ἐξ ἀλλεπαλλήλων γραμμάτων ἐκεῖθεν ἐρχομένων ὅτι τοῖς περὶ ὧν ὁ λόγος Σταυριώταις ἐπετράπη μὲν ἐσχάτως νὰ ἐπανέλθωσι παρὰ ταῖς οἰκογενείαις αὐτῶν ἐκ τῶν μερῶν ἔνθα πρὸ διετίας περίπου ἐξωρίσθησαν ἁπλῶς καὶ μόνον διότι δὲν συγκατένευον νὰ ἐγγραφῶσι μουσουλμᾶνοι, ἀλλ' ὅτι

SISMANOGLIO

αὐτοὺς ἅμα ἐπανελθόντας ἤρχισαν πάλιν νὰ πιέζωσιν αἱ ἐπὶ τόπου ἀρχαὶ ὅπως ἐγγραφῶσι μουσουλμᾶνοι καὶ λάβωσι διαμονὰς (τεσκερέϊ ὀσμανιὲ) οὑτωσὶ γεγραμμένας, μάλιστα ἀπειλοῦσιν αὐτοὺς ὅτι ἐὰν δὲν λάβωσι, θὰ κηρυχθῶσιν ἔκπτωτοι τῶν πολιτικῶν δεκαιωμάτων, τοὺς δὲ μέχρι τοῦδε γάμους αὐτῶν καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν τέκνα δὲν ἀναγνωρίζουσιν, ἐπίσης δὲ καὶ τὰς συζύγους καὶ τὰ τέκνα τῶν ἄλλων χριστιανῶν τῶν ἐξ αὐτῶν γυναῖκας λαβόντων καὶ τεκνογονησάντων, ἀλλὰ γράφονται οὗτοι ὡς ἄγαμοι. Ἐν τούτοις πρόδηλον ὅτι καὶ οἱ χριστιανοὶ οὗτοι οὐδεμίαν ἔχουσιν διαφορὰν ἀπὸ τῶν εἰς διάφορα μέρη τοῦ νομοῦ Τραπεζοῦντος κατοικούντων, οὓς ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει ὡς χριστιανούς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πολιτεία αὕτη οὔτε πρὸς τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τὴν ὑπὸ τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας παρεχομένην πρὸς τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν, ἥτις εἶνε ἀνεγνωρισμένη ἐν τῷ Κράτει θρησκεία, συνᾴδει, οὔτε καὶ πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀνακηρυχθεῖσαν, διὰ ταῦτα καθικετεύω καὶ αὖθις τὴν Ὑμ. Ὑψηλότητα ὅπως δοθῶσι τοῖς ἁρμοδίοις ὑψηλαὶ ὁριστικαὶ διαταγαὶ ἵνα ἐπὶ τῶν εὐκλεῶν ἡμερῶν τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος, καθ' ἃς ἀνεστηλώθη ἡ ἐλευθερία, μὴ βιάζωνται καὶ μὴ πιέζωνται οἱ κάτοικοι τοῦ εἰρημένου Καζᾶ ὅπως ἐγγραφῶσι μουσουλμᾶνοι, χριστιανοὶ ὄντες, ἀλλ' ἐγγραφῶσιν αὐτοί τε καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν γυναῖκας λαβόντες ἐπίσης μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, χριστιανοί, διδομένου οὕτω τέλους εἰς τὰς ἀπὸ δύο ἤδη ἐτῶν ἐξακολουθούσας καταπιέσεις.

Διατελῶ κτλ.

Τῇ 9ῃ Ρετζὲπ 1324 ἢ 16 Αὐγούστου 1322 (1906).

εὐχέτης
Ὁ Πατριάρχης τῶν Ρωμαίων
ΙΩΑΚΕΙΜ

Πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν Μ. Βεζύρην

Ὑψηλότατε,

Ἐκ γραμμάτων, ὧν ἀντίγραφον ἐπισυνάπτεται, μετὰ μεγάλης λύπης τὸ Πατριαρχεῖον πληροφορεῖται ὅτι καὶ αὖθις ἡ ὑποδιοίκησις Ἀκ-Δὰγ τίθησιν εἰς ἐνέργειαν κατὰ τῶν χριστιανῶν τοῦ καζᾶ τούτου τοιαῦτα βίαια καὶ καταθλιπτικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἴσως ἥρμοζε νὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν ἐν ἄλλῃ ἐποχῇ.

Τὰ μέτρα δὲ ταῦτα, τὰ στηριζόμενα πάντως ἐπὶ διαταγῶν ἐντεῦθεν δοθεισῶν, λαμβάνονται ὅπως ἐξαναγκασθῶσι νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν ἰσλαμισμὸν ἄνθρωποι γεννηθέντες καὶ ἀνατραφέντες ἐν τῷ χριστιανισμῷ καὶ ἀπὸ ἡμίσεως ἤδη αἰῶνος κρύπτοντες τοῦτο δημοσίᾳ.

Τὰ τοιαῦτα μέτρα, ὧν ἡ χρῆσις διετάχθη ὡς φαίνεται καὶ ἀλλαχοῦ, τὸ Πατριαρχεῖον θεωροῦν ὡς θρησκευτικὸν διωγμὸν καθ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων ἐν τῷ παρόντι τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως αἰῶνι, ἀναγκάζεται νὰ βάλῃ κραυγὴν ὀδύνης πρὸς τὸν Ὕψιστον, ἐπικαλούμενον δικαιοσύνην.

Τῆς Ὑμ. Ὑψηλότητος κτλ.

Τῇ 20 Δζεμαζῆ-ούλ-ούλιᾶ, ἢ 18 Ἰουνίου 1324 (1907).

εὐχέτης
Ὁ Πατριάρχης τῶν Ρωμαίων
ΙΩΑΚΕΙΜ

Τὸ εἰς τὸ ἀνωτέρω τακρίριον ἐπισυναφθὲν γράμμα, φέρον ἡμερομηνίαν 23 Μαΐου 1907, ἔχει ὡς ἑξῆς :

. . . Ἐνῷ ὁ μὲν χρόνος τῆς ἐρεύνης τῶν στρατευσίμων παρῆλθεν ἄνευ τινὸς σπουδαίου γεγονότος καὶ ἠλπίζετο τοιαύτη καὶ ἡ περίοδος τῆς κληρώσεως τῶν στρατευσίμων, τοὐναντίον τοιαῦται ἔλαβον χώραν βιαιότητες, οἷαι οὐδέποτε οὐδαμοῦ ἴσως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπὶ μωαμεθανῶν στρα-

τευσίμων ἠκούσθησαν, ἅτινα δὲ λίαν ἀργὰ διεμηνύθησάν μοι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ· διότι ὄχι μόνον τὸ ταχυδρομεῖον καὶ τηλεγραφεῖον ἀπεκλείσθη αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς οὐδένα ἐπετράπη ἡ ἀναχώρησις ἐκεῖθεν ὑπὸ τοῦ καϊμακάμη, εἴτε αὐτοβούλως, εἴτε συνεπείᾳ, ὅπερ ἀμφιβάλλω, ἀνωτέρων διαταγῶν, βιαίως ἐνεργοῦντος καὶ ὅλως αὐθαιρέτως πολιτευομένου ὡς ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἐκτίθεται. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὀνομάτων τῶν μωαμεθανικῶν, δι' ὧν ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ αὐθαιρέτως κατέγραψε τοὺς εἰρημένους Σταυριώτας—εἰρήσθω ἔτι ἅπαξ ἐν παρόδῳ, ὅτι οὗτοι οὐδέποτε, ἀπολύτως οὐδέποτε, οὔτε ἐγνώριζον τοῦτο διενεργούμενον, οὔτε παρεδέχθησαν τὴν οὑτωσὶ καταγραφὴν διότι παρ' αὐτῶν πρὸ δύο ἐτῶν ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ ἔλαβε κατάλογον μόνον μετὰ χριστιανικῶν ὀνομάτων—ὁ ἐκεῖ καϊμακάμης ἐν ἀγνοίᾳ τῶν μουχτάριδων καὶ παρὰ τὸν νόμον καὶ τὴν τάξιν, ἀπέστειλε τὴν 23 Μαρτίου περὶ τὴν 5 ὥραν τῆς νυκτὸς στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα εἰς τὰς δύο συνοικίας, ἐν αἷς εἶνε ἐγκατεσπαρμέναι καὶ οἰκογένειαι Σταυριωτῶν, ἔνθα ἀφοῦ ἔθραυσαν τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν οὐ μόνον Σταυριωτῶν ἀλλὰ καὶ ἄλλων χριστιανῶν, παραβιάσαντες οὕτω τὸ ἄσυλον τοῦ οἰκογενιακοῦ βίου, εἰσῆλθον εἰς αὐτὰς βίᾳ, τοιαύτας δὲ βιαιότητας ἐξήσκησαν καὶ ἀσχημίας διεπράξαντο, ὥστε πανικὸς κατέλαβε τὰς οἰκογενείας καὶ ὁλοκλήρους τὰς συνοικίας, πολλαὶ δὲ γυναῖκες καὶ παιδία ἐκ τοῦ φόβου ἐλιποθύμησαν καὶ ἱκανὰς ἡμέρας ὕστερον διετέλεσαν κλινήρεις, κατὰ πολλῶν δὲ ἐγένετο ὑπὸ τῶν βαρβάρων στρατιωτῶν ἐπίθεσις καὶ ψηλάφησις πρὸς διάγνωσιν ἐὰν πράγματι εἶνε γυναῖκες, ἢ οἱ καταζητούμενοι ἄνδρες μετημφιεσμένοι. Τὸ αὐτὸ ἐξηκολούθησεν ἐπὶ 4 ἡμέρας ἕως οὗ συνελήφθησαν τρεῖς νέοι, ὁ Χριστόδουλος Κελεσίδης, Μουρὰτ Τοσουνίδης καὶ Παῦλος Γαρακολτσίδης, οἵτινες καὶ ἀπεστάλησαν σιδηροδέσμιοι ὑπὸ κουστωδίαν εἰς Ἰοσγάτην καὶ ἐκεῖθεν εἰς ἄγνωστα μέρη. Τούτων δὲ γενομένων, ὁ ἐκεῖ καϊμακάμης κατωρχεῖτο ἐν τῷ διοικητηρίῳ καὶ διεσάλπιζεν ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ἢ νὰ τοὺς καταστρέψῃ καὶ ἐξαφανίσῃ τέλεον, ἢ νὰ τοὺς ἐξισλαμίσῃ.

Ἡ τοιαύτη αὐθαίρετος πολιτεία τοῦ καϊμακάμη Ἐδὶπ Τσαπάνογλου ἐξ Ἰοσγάτης ὁρμωμένου, γόνου τὸ πάλαι ἀνταρτικῆς οἰκογενείας, πρὸ 80 περίπου ἐτῶν καταδιωχθείσης ὑπὸ τῆς σεβαστῆς Κυβερνήσεως, εἶνε ἀπόρροια πάντως τοῦτο μὲν τῶν οἰκογενιακῶν αὐτοῦ παραδόσεων, ἅμα δὲ καὶ ἀμαθείας καὶ φανατικότητος, τοῦτο δὲ τοῦ μίσους καὶ τῆς ἔχθρας, ἣν ἔχει πρὸς πολλοὺς τῶν ἐν Ἀκ-Δὰγ ὡς γείτων καὶ ἐν μικρᾷ ἡλικίᾳ σπουδάσας ἐν τῷ αὐτόθι σχολείῳ, οὐ μόνον πρὸς χριστιανοὺς ἀλλὰ καὶ πρὸς μωαμεθανούς, ἐξ ὧν πάντα ἔχοντα ἱκανότητα, ἀπέκλεισε τῶν ἐκεῖ πραγμάτων, καταραδιουργήσας πρὸ δύο ἐτῶν πρὸς τὸν πρώην νομάρχην Ἀγκύρας φίλα πρὸς αὐτὸν διακείμενον, ὡς ὑπερασπίζοντα δῆθεν τοὺς Σταυριώτας καὶ κατώρθωσεν ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τῶν ἐν Ἰοσγάτῃ οἰκείων αὐτοῦ νὰ ἔχῃ περὶ αὐτὸν πρόσωπα, δι' ὧν ἐξαπατᾷ ἑκάστοτε τὰς προϊσταμένας αὐτοῦ ἀρχάς.

Οὕτω γενομένων παραστάσεων τελευταῖον, συνεπείᾳ τῶν ὡς ἄνω γεγονότων, τῷ μουτεσαρίφῃ Ἰοσγάτης καὶ νομάρχῃ Ἀγκύρας κατώρθωσεν, ὡς πληροφοροῦμαι, νὰ διαστρέψῃ τὰς καταθέσεις τῶν κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν ὑπὸ ἀνάκρισιν τεθέντων Σταυριωτῶν, ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ διενεργήσας αὐτάς. Ταῦτα πάντα περιῆλθον εἰς γνῶσιν, ὡς φαίνεται, καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπερ, πληροφοροῦμαι, προέτεινε τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ εἰς Δενὲκ Μαδὲν, ἀλλ' ὁ μουτεσαρίφης Κὴρ-Σεχὶρ διὰ τοῦ νομάρχου Ἀγκύρας ἀπέκρουσε τοῦτο εἰπὼν ὅτι ἡ πατρὶς αὐτοῦ Ἰοσγάτη τυγχάνει πολὺ πλησίον τοῦ ἐν λόγῳ Δενὲκ-Μαδὲν καὶ δὲν κρίνει τοῦτο ὀρθὸν, ἐνῷ κατὰ μείζονα τοιοῦτον λόγον δὲν ἔπρεπε νὰ μένῃ ἐν Ἀκ-Δὰγ ἀπὸ πενταετίας. Ὁ νέος νομάρχης Ἀγκύρας ἐπισκεψάμενος πάντα τὰ μουτεσαριφλίκια, καὶ καϊμακαμλίκια τῆς νομαρχίας ἀπέφυγε νὰ μεταβῇ εἰς Ἀκ-Δάγ.

Γ. Γ. Ἐνῷ ἠλπίζετο τὸ ἐν Ἀκ-δὰγ ζήτημα τῶν Σταυριωτῶν νὰ λάβῃ λύσιν αἰσίαν, τοὐναντίον ὄχι μόνον τοῦτο εἰσῆλθεν εἰς ὀξυτάτην φάσιν ὡς προεξεθέμην, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀργυροπόλει, καθ' ἃς ἐσχάτως ἔλαβεν πληροφορίας, τὸ ἐκεῖ ληξιαρ-

SISMANOGLIO MEGARO

χικὸν γραφεῖον παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς ταπεινῆς μου μητροπόλεως οὐ μόνον ἐκ τῶν δημοτικῶν ἐγγράφων τῶν ρωμαίων χριστιανῶν ἐξαλείφει τὸ ρούμ, ἀλλὰ καὶ τοὺς μέχρι τοῦδε καταγεγραμμένους ὡς τενεσούρι-ροὺμ (ἤτοι ἐκχριστιανισθέντας ρωμαίους) ἤρξατο ἐπ' ἐσχάτων αὐτοβούλως καταγράφειν ὡς μουσουλμάνους, τοῦ ζητήματος οὕτωσὶ γενικευομένου καὶ μεγίστην τὴν σπουδαιότητα καὶ σοβαρότητα προσκτωμένου.

Β'

ΤΑΚΡΙΡΙΑ

ΠΕΡΙ ΕΞΙΣΛΑΜΙΣΕΩΝ

Πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν ὑπουργὸν

τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Θρησκευμάτων

Ἐκ καθήκοντος, ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας τῷ Πατριαρχείῳ καὶ τοῖς διέπουσι τὰ θρησκευτικὰ πνευματικὰ αὐτοῦ λειτουργήματα, ὑποβάλλονται τὰ ἑπόμενα.

Παρατηροῦνται ἀπό τινος κρούσματα σποραδικὰ μέν, ἀλλ' οὐχ ἧττον προκαλοῦντα μερίμνας, καὶ σπουδή τις ἀναφαίνεται εἰς τὰ τῆς ἐξωμοσίας χριστιανῶν πάσης ἡλικίας καὶ φύλου, μάλιστα δὲ νέων καὶ νεανίδων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀνηλίκων, καὶ διὰ τρόπου ἀπέχοντος τοῦ νόμου καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως· ὁσάκις δὲ γεννηθῶσιν ἀντιρρήσεις, πάντοτε αἱ ἀντιρρήσεις ματαιοῦνται διὰ ταυτοσήμου δηλώσεως καὶ παρίστανται τὰ πράγματα ὡς φυσικὴ συνέπεια ἐλευθέρας θελήσεως τῆς συνειδήσεως. Ἑτέρα τις ὄψις τῆς ἀσκουμένης ταύτης τακτικῆς ἐστιν ἡ τῶν ἀνηλίκων παίδων, ἐκ βρεφῶν ἔτι, παράδοσις τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, ὅς δι' οἱονδήτινα λόγον δέχεται καὶ προσχωρεῖ εἰς ἀσπασμὸν τοῦ ἰσλαμισμοῦ· τὸ μέρος δὲ τοῦτο τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐξισλαμιζομένων εἶνε τὸ δυσχερέστερον ὑπό τε ἠθικὴν καὶ νομικὴν ἔποψιν ἀπέναντι τῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν Μητροπόλεων. Οὕτως ἀσυνείδητα φυσικῶς ὄντα παραδίδονται εἰς πατέρα ἢ μητέρα, ἐγκαταλείψαντας ὁπωσδήποτε τὴν πάτριον θρησκείαν. Ἀφ' ἑτέρου, ἐνῷ ἡ ὁμολογία τῶν ἀνηλίκων δὲν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει κατὰ

τὰς σχετικὰς ὁδηγίας, ἀλλὰ νὰ παραδίδωνται ταῦτα ἀμέσως εἰς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας αὐτῶν, τὰ τοιαῦτα ἀνήλικα δὲν παραδίδονται εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν, ἀλλ' ἀφίενται εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν νὰ ἐπιστρέψωσιν ἢ οὐ εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ μένουσιν ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν φυγαδευσάντων αὐτά, ἢ τοῦ ἰμάμη, ἢ τοῦ χαδεμέ.

Τοῖς δὲ οὑτωσὶ παρωρμημένοις ὑποδείκνυνται ἀπολαυαὶ σαγηνευτικαὶ καὶ ἕτερα ὠφελήματα, τούτων μὲν ἐνισχυτικά, ἄλλων δὲ προκλητικά. Ἀλλὰ καί, ὡς μετὰ λύπης βλέπομεν, οὐδεμία ποινὴ ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν φυγαδευόντων αὐτούς. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τῶν οὑτωσὶν ἐκτελουμένων προσηλυτισμῶν οὔτε τὸ ὑψηλὸν Κράτος, οὔτε τὸ ἰσλαμικὸν γένος, οὔτε ἡ μωαμεθανικὴ θρησκεία πορίζονται ὠφέλειάν τινα οὐσιώδη καὶ διαρκῆ, πλὴν τῆς ἱκανοποιήσεως προσωπικῶν ὀρέξεων καὶ τῆς διαταράξεως τῆς μεταξὺ μουσουλμάνων καὶ χριστιανῶν ἁρμονίας, ὡς περιττὸν ν' ἀναπτύξωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Ὑψηλότητι, διὰ ταῦτα παρακαλῶ τὴν Σεβ. Αὐτοκρ. Κυβέρνησιν ὅπως εὐδοκοῦσα διορθώσῃ τὴν κατάστασιν ταύτην, αἴρουσα τὰ ἀλλεπαλλήλως γινόμενα δίκαια ταῦτα παράπονα τῶν Ρωμαίων, οἵτινες ὡς πιστοὶ καὶ εὐπειθεῖς ὑπήκοοι τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος θεωροῦσιν ἑαυτοὺς δικαιουμένους ν' ἀπολαύωσιν ἐξ ἴσου ὑψηλῆς προστασίας καὶ προασπίσεως ἐν τῇ περιφρουρήσει τῶν ἱερωτέρων διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ κόσμῳ πραγμάτων, οἷα ἡ θρησκεία, ἡ οἰκογένεια καὶ τὰ τέκνα.

Διατελῶ κτλ.

Τῇ 24 Σαφὲρ 1321 ἢ 8 Μαΐου 1319 (1903).

εὐχέτης
Ὁ Πατριάρχης τῶν Ρωμαίων
ΙΩΑΚΕΙΜ

Πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Θρησκευμάτων.

Ὑψηλότατε,

Ἐκ τινος ἀνεπισήμου ἀντιγράφου, ἀνεπισήμως ληφθέντος, ἐγνώσθη ὅτι τὸ Αὐτ. Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἕνεκα αἰτιάσεων τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου περὶ τῶν προσερχομένων οὕτως ἢ ἄλλως εἰς ἐξωμοσίαν, ἀπηύθυνεν ὑπὸ χρονολογίαν 20 Ἰουνίου 1319 (1903) καὶ ἀριθμ. 110 ἐγκύκλιον εἰς τὰς νομαρχίας καὶ τὰς αὐτοδιοικήτους τοπαρχίας (λιβᾶ) περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη, περιοριζομένη εἰς ἁπλῆν ἀναγραφὴν αἰτιάσεών τινων, δίδωσι τὰς ἑξῆς μόνον ὁδηγίας καὶ διαταγάς: Περὶ μὲν τῶν ἀνηλίκων τῶν ζητούντων νὰ ἐξισλαμισθῶσιν ἐντέλλεται ὅτι δέον ν' ἀναβάλληται ἡ ἐνέργεια τῶν διατυπώσεων τῆς ἐξισλαμίσεως· περὶ δὲ τῶν ἀνηλίκων, ὧν ὁ ἕτερος τῶν γονέων ἐξισλαμίσθη, ὅτι ταῦτα κατά τινα τάξιν καθιερωθεῖσαν πρὸ ἐτῶν, δέον νὰ μένωσι παρ' ἐκείνῳ τῶν γονέων, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἤθελον εὑρεθῇ κατὰ τὴν ἐξωμοσίαν, ἐλεύθερα ὄντα, ὅταν ἐνηλικιωθῶσι, ν' ἀκολουθήσωσι ἣν ἤθελον θρησκείαν· περὶ δὲ ἐκείνων, περὶ τῆς ἡλικίας τῶν ὁποίων ἤθελε γεννηθῇ ἀμφιβολία ἢ διαφωνία, ὅτι δέον νὰ ἐκζητῶνται συμβιβαστικὰ μέτρα καὶ μὴ ἀποστέλλωνται εἰς Κωνσταντινούπολιν, διδομένης οὕτως ἀφορμῆς εἰς γένεσιν σκανδάλων καὶ ἐξόγκωσιν τοῦ πράγματος.

Ἐν τούτοις, Ὑψηλότατε, οὔτε τὰ παράπονα τοῦ ὀρθοδόξου δημοσίου περιορίζονται εἰς τὰ ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ἀναγραφόμενα, οὔτε αἱ δι' αὐτῆς διδόμεναι ὁδηγίαι καὶ διαταγαὶ συμβιβάζονται πρὸς τὰς διαταγὰς τὰς δοθείσας διὰ τῆς πρὸ τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἐτῶν, ἤτοι τῇ 7 Μουχαρρὲμ 1276, ἐκδοθείσης καὶ ἐν ἐνεργείᾳ μέχρι τοῦδε διατελούσης ὑψηλῆς ἐγκυκλίου. Διότι δι' ἐκείνης πρωτίστως μὲν ἀπαγορεύεται ἡ διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ καταναγκασμοῦ ἐξισλάμισις· εἶτα δ' ἐπιτάσ-

σεται περὶ μὲν τῶν ἀνηλίκων, τῶν ζητούντων νὰ ἐξισλαμισθῶσιν, ἡ παράδοσις αὐτῶν εἰς τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς, χωρὶς ποσῶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει τὰ λεγόμενα αὐτῶν· περὶ δὲ τῶν ἀμφιβόλου ἐνηλικιότητος, ὅτι δέον νὰ μὴ ἐνεργῆταί τι πρὶν ἡ ἐξετασθῇ ἀκριβῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐνηλικιότητος ἢ μὴ αὐτῶν, καὶ πεισθῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι· περὶ δὲ τῶν ἐνηλίκων, ὅτι οὗτοι δέον νὰ ἀνακρίνωνται ἐν ἐκτάσει ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις, παρόντων τῶν γονέων, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τούτων, τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅταν δ' οὗτοι θελήσωσι καὶ κατ' ἰδίαν νὰ ἐξετάσωσι τὸ πρᾶγμα, νὰ ἀφίενται καταμόνας ἐν ἰδιαιτέρῳ μέρει τοῦ διοικητηρίου ὅπως ἀνακρίνωσι τοὺς τοιούτους.

Ἀφ' ἑτέρου τὰ παράπονα τῶν Ὀρθοδόξων εἶναι τὰ ἑξῆς: Τὰ τέκνα αὐτῶν ἁρπάζονται διὰ τῆς βίας καὶ χρήσεως ἔστιν ὅτε καὶ ὅπλων ἀπὸ τῶν πατρικῶν ἑστιῶν καὶ ἐξισλαμίζονται παρ' ἀνθρώπων, παραγνωριζόντων τὰ σχετικὰ κελεύσματα τοῦ νόμου, οἱ δ' ἅρπαγες ἀφίενται ἀτιμώρητοι, καὶ ἡ ἀτιμωρησία αὐτῶν, ἐνθαρρύνουσα καὶ ἄλλους, ἐμβάλλει εἰς σπουδαίους φόβους καὶ ἀνησυχίας τὰς χριστιανικὰς οἰκογενείας, διασαλεύουσα ἄρδην τὴν οἰκογενειακὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν.

Αἱ διοικήσεις ἔν τισι μέρεσιν ἀναπτύσσουσιν ἐν τοῖς τοιούτοις ἀσυνήθη καὶ ἔκτακτον δραστηριότητα, συγκαλοῦσαι τὰ διοικητικὰ συμβούλια εἰς ἐκτάκτους καὶ ἀκαταλλήλους ἡμέρας καὶ ὥρας, ὡσεὶ προὔκειτο περὶ ζητήματος πρωτίστης σπουδαιότητος, μὴ ἀναμένουσαι τὴν ἔλευσιν τῶν γονέων καὶ συγγενῶν, ἢ τὴν παρουσίαν τοῦ πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ, οὗτινος καὶ τὰς μᾶλλον εὐσχήμους ἀντιρρήσεις παρεξηγοῦσι καὶ ἀποδίδουσιν εἰς αὐτοὺς ἰδιότητας, μὴ συμφώνους πρὸς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἑνὶ λόγῳ ἐκ παντὸς τρόπου ἐπισπεύδουσι τὴν ἐξισλάμισιν.

Παρὰ τὴν διάταξιν τῆς ἐν ἰσχύϊ ἐγκυκλίου, τοῦ ν' ἀφίνωσι δηλαδὴ τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς καὶ τὸν πνευματικὸν ἀρχηγὸν ὅπως συνεννοῶνται καταμόνας μετὰ τοῦ προσώπου

τοῦ μέλλοντος ν' ἀλλαξοπιστήσῃ, τάσσουσιν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ὑπάλληλον, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὁποίου φυσικῷ τῷ λόγῳ δὲν δύνανται ὡς δεῖ νὰ συνεννοηθῶσι, καὶ οὕτω ματαιοῦται ἡ διάταξις τῆς ἐγκυκλίου ἐπὶ τῇ προφάσει προλήψεως δῆθεν δυσαρέστων σκηνῶν.

Παρουσιάζουσι τὰς χριστιανικὰς γυναῖκας καὶ κόρας, πρὶν ἢ ἔτι ἐκτελεσθῶσιν αἱ διατυπώσεις τῆς ἐξισλαμίσεως, ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου διὰ περιβολῆς ἰσλαμικῆς, καὶ ἐνίοτε ὑπὸ τὸ ἔνδυμα τοῦτο κρύπτεται πρόσωπον ἄλλο ἢ ἡ φυγαδευθεῖσα κόρη, ὡς συνέβη ἐν Παραμυθίᾳ, ἔνθα ἐπαρουσίασαν πρὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀντὶ τῆς βίᾳ φυγαδευθείσης κόρης μουσουλμανίδα, καθὰ κατηγγέλθη διὰ τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 2 Αὐγούστου 1319 (1903) καὶ ἀριθ. 384 εὐχετικοῦ μου τακριρίου, ἐμπαίζοντες οὕτω καὶ φενακίζοντες καὶ οἰκείους καὶ πνευματικοὺς ἀρχηγοὺς καὶ διατάξεις τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως.

Παρὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ ἐγκύκλιον, διακελεύουσαν ὅπως οἱ ἀνήλικοι παῖδες οἱ θέλοντες νὰ ἀλλαξοπιστήσωσι παραδίδωνται εἰς τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς αὐτῶν, μὴ διδομένης οὐδεμιᾶς προσοχῆς εἰς τοὺς λόγους αὐτῶν, ἀναβάλλεται ἁπλῶς ἡ διατύπωσις τῆς ἐξισλαμίσεως, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ παραδίδονται οἱ τοιοῦτοι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰμάμη, ἢ τοῦ χαδεμέ, ἢ ἄλλου τινὸς μουσουλμάνου, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ὁ παῖς δὲν θέλει ν' ἀκολουθήσῃ τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς οἰκείους καὶ ἑπομένως ἡ ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῇ βίαν, ματαιουμένης οὕτω καὶ τῆς ὡς εἴρηται διατάξεως τῆς ἐγκυκλίου, ὡσανεὶ ἀπῃτεῖτο ἔκτακτος βία ὅπως παραδώσῃ τις παῖδα ἀνήλικα ὀκτώ, δέκα ἐτῶν, ἢ καὶ περισσότερον, εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ.

Ἐπίσης, ἐναντίον τῆς ἐν ἰσχύϊ ἐγκυκλίου διαταττούσης ἀκριβεῖς ἐξετάσεις περὶ τῆς ἡλικίας ἐκείνων, περὶ τῆς ἐνηλικιότητος τῶν ὁποίων γίνεται ἔνστασις, ὅπως πεισθῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἐλλείψωσι τὰ παράπονα, οὐδεμία προσοχὴ καὶ σημασία δίδοται εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα γεννήσεως

SISMANOGLIO

καὶ βαπτίσεως, ἐξηγμένα ἐξ ἐπισήμων κωδίκων καὶ βιβλίων τῶν Μητροπόλεων, ἀλλ' ἀρκοῦνται αὐθαιρέτως εἰς τὴν ἐξωτερικὴν σωματικὴν ἀνάπτυξιν, λαμβάνοντες αὐτὴν ὡς γνώμονα τῆς ἐνηλικιότητος.

Παρὰ τὴν ἀρχὴν τὴν ἀνεγνωρισμένην διὰ τῆς ὡς εἴρηται ἐγκυκλίου, ὅτι δηλαδὴ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξισλάμισις ἀνηλίκων, ἐπιτρέπεται τὸ τοιοῦτον παραδιδομένων τῶν ἀνηλίκων, ἅτινα πατήρ τις ἢ μήτηρ κατὰ τὴν ἐξισλάμισιν αὐτῆς ἀπάγει κρύφα ἢ διὰ τῆς βίας, εἰς τὸν ἐξομοτοῦντα, ἐπὶ τῇ προφάσει μὲν ἀφ' ἑνὸς ὅτι τοῦτο καθιερώθη ἤδη ἀπό τινων ἐτῶν, ἐνῷ τὸ Πατριαρχεῖον δὲν ἔπαυσεν ἀείποτε διαμαρτυρόμενον καὶ ἐνῷ τό, ἔστω καὶ ἐπί τινα καιρόν, μὴ καλῶς γινόμενον δὲν ἐπιτρέπεται κατ' οὐδένα νόμον θεῖον καὶ ἀνθρώπινον ν' ἀφεθῇ ὡς ἔχει, ἐπὶ τῷ λόγῳ δ' ἀφ' ἑτέρου ὅτι δῆθεν οἱ τοιοῦτοι παῖδες ἐνηλικιούμενοι θὰ ὦσιν ἐλεύθεροι ν' ἀκολουθήσωσιν ἣν ἤθελον ἐκλέξῃ θρησκείαν, λόγῳ ἀνεφαρμόστῳ καὶ μὴ δικαιολογοῦντι τὸ γινόμενον· διότι οὔτε προηγούμενον μέχρι τοῦδε ὑπάρχει παιδὸς ἀνηλίκου, ὅστις παραδοθεὶς ἅπαξ εἰς τὸν ἐξισλαμισθέντα γονέα αὐτοῦ, εἶτα κατὰ τὴν ἐνηλικίωσιν αὐτοῦ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν θρησκείαν, ἐν ᾗ ἐγεννήθη, ἀλλ' οὔτε καὶ εἶνε δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ὁ ἐξισλαμιζόμενος γονεύς, εἰς ὃν παραδίδοται βρέφος ἀνήλικον, θ' ἀφήσῃ αὐτὸ ἐλεύθερον μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς του, ὅπως ἐκλέξῃ τότε ἣν ἤθελε θρησκείαν.

Τέλος ἐνῷ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ὁ μὴ φθάσας τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, θεωρούμενος ἀνήλικος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συναλλάττηται ἐμπορικῶς, αἱ δὲ συναλλαγαί, εἰς ἃς ἤθελε τυχὸν προβῇ, θεωροῦνται ἄκυροι, ἐν τούτοις περὶ τοῦ σπουδαιοτέρου καὶ ὑψηλοτέρου διὰ τὸν ἄνθρωπον ἀντικειμένου, τῆς θρησκείας, ἐπιτρέπεται εἰς παῖδας μόλις τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἄγοντας, οἵτινες εἰσέτι δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ κρίνωσιν οὐχὶ μεταξὺ δύο θρησκευμάτων, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ποιότητα δύο ὑφασμάτων, νὰ μεταβάλλωσι τὸ θρήσκευμα αὐτῶν, θεωρούμενοι ὡς ἐνήλικοι καὶ ὡς ἔχοντες πλέον τὴν κρίσιν ὥριμον.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται, Ὑψηλότατε, ὅτι διὰ τῆς νέας ἐγκυκλίου οὐ μόνον δὲν ἱκανοποιοῦνται ποσῶς τὰ ἀπὸ μακροῦ ὑποβαλλόμενα παράπονα τοῦ ὀρθοδόξου δημοσίου, ἀλλὰ καὶ δίδονται ὁδηγίαι καὶ διαταγαὶ συγκρουόμεναι πρὸς τὰς τῆς ἐν ἐνεργείᾳ μέχρι τοῦδε ἐγκυκλίου.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ Πατριαρχεῖον δὲν πιστεύει ὅτι καταργοῦνται τοιουτοτρόπως ὑπὸ τῆς Σ. Α. Κυβερνήσεως αἱ ὡς εἴρηται διατάξεις τῆς μέχρι τοῦδε ἐγκυκλίου, οὐχ ἧττον λίαν πιθανὸν οὕτω ν' ἀντιληφθῶσι τοῦ πράγματος ἔξω αἱ Διοικήσεις· καὶ ἐπειδὴ πέποιθεν ὅτι, χάριν εὐτελῶν τινῶν ὄντων ἀλλαξοπιστούντων ἐκ λόγων καὶ ἐλατηρίων πᾶν ἄλλο, ὡς γνωστόν, ἢ λόγων συνειδήσεως καὶ προτιμήσεως θρησκευτικῆς, ἡ Σ. Α. Κυβέρνησις δὲν θὰ παρίδῃ τὰ δίκαια καὶ λογικὰ καὶ νόμιμα παράπονα αὐτοῦ τε καὶ ὅλου τοῦ ὀρθοδόξου δημοσίου, καὶ μάλιστα ἐν τῇ παρούσῃ ἐποχῇ, καθ' ἣν εὐγνωμόνως βλέπομεν τὴν πατρικὴν πρόνοιαν καὶ μέριμναν τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἄνακτος, ἀλλὰ θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἄρῃ ἀπὸ τοῦ μέσου θλιβερὰς ἀφορμὰς καιρίως πληττούσας τὴν καρδίαν καὶ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τῶν πιστῶν αὐτοκρατορικῶν ὑπηκόων, καὶ ἀφ' ἑτέρου χορηγούσας κεφάλαια σκανδάλων εἰς χεῖρας κακοβούλων· διὰ ταῦτα προάγεται ἵνα παρακαλέσῃ θερμῶς τὴν Σεβ. Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν ὅπως, τοῦτο μὲν ἐμπεδοῦσα τὴν διασαλευθεῖσαν ἔξω οἰκογενειακὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν, τοῦτο δὲ διατρανοῦσα ὅτι οὐδαμῶς ἐπιτρέπεται ἐν τῷ Κράτει ἡ διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ καταναγκασμοῦ ἀλλαξοθρησκεία, διατάξῃ δι' ἐγκυκλίου τὰ ἑξῆς:

Ὅτι οὐδεμία γυνή, ἡ κόρη, ἡ παῖς, φυγαδευόμενοι γίνονται δεκτοὶ πρὸς ἐξόμοσιν, ἀλλ' ἀποδίδονται ἀμέσως εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, οἱ δ' ἅρπαγες καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸν περὶ ἀπαγωγῆς σχετικὸν νόμον αὐστηρότατα·

Ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἐπίσπευσις τῶν ἐξωμοσιῶν καὶ

ἡ σύγκλησις ἐπὶ τούτῳ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐκτάκτως εἰς ἡμέρας καὶ ὥρας, καθ' ἃς οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοί, ὡς ἐκ τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων, δὲν δύνανται νὰ παρευρίσκωνται, καὶ χωρὶς νὰ ἀναμένωσι τὴν προσέλευσιν τῶν τυχὸν ἐν ἑτέρῳ χωρίῳ εὑρισκομένων γονέων ἢ συγγενῶν·

Ὅτι, συνῳδὰ τῇ μέχρι τοῦδε ἰσχυούσῃ ἐγκυκλίῳ, δέον νὰ ἀφίνωσι κατὰ μόνας τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς πνευματικοὺς ἀρχηγούς, ὅπως συνεννοῶνται, καὶ δή, οὐχὶ ἅπαξ μόνον, ἀλλ' ἐπανειλημμένως, καὶ νὰ μὴ τάσσωσιν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν κυβερνητικὸν ὑπάλληλον, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὁποίου οὔτε ἐπιτρέπεται κατὰ τοὺς θρησκευτικοὺς ἡμῶν κανόνας νὰ γίνηται ἡ ἐξομολόγησις, οὔτε εἶνε δυνατή·

Αἱ γυναῖκες καὶ αἱ κόραι τῶν χριστιανῶν ὀρθοδόξων πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατυπώσεων τῆς ἐξισλαμίσεως νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐν χριστιανικῇ ἐνδυμασίᾳ καὶ οὐχὶ μετημφιεσμέναι στολὴν ἰσλαμικήν·

Οἱ ἀνήλικοι παῖδες, οἱ ζητοῦντες νὰ ἀλλαξοπιστήσωσι, νὰ παραδίδωνται συνῳδὰ τῇ ἐγκυκλίῳ ἀμέσως καὶ **ἄνευ ἀναβολῆς** διὰ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν εἰς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει τὰ λεγόμενα αὐτῶν, καὶ χωρὶς νὰ παραδίδωνται ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὰς οἰκίας τοῦ ἰμάμη, ἢ τοῦ χαδεμέ, ἢ ἄλλου μουσουλμάνου·

Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας περὶ τῆς ἐνηλικιότητος, νὰ ἐξετάζηται ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα καὶ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει τὰ ἐν ταῖς Μητροπόλεσι καὶ Ἐπισκοπαῖς ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς γεννήσεως καὶ βαπτίσεως αὐτῶν, ἐξ ὧν ἐξάγεται ἀκριβῶς ἡ ἡλικία, καὶ οὐχὶ τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ σώματος, ὅπως πείθωνται οὕτω συνῳδὰ τῇ ἐγκυκλίῳ οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἐκλείπωσι τὰ παράπονα·

Συνῳδὰ τῇ ἀνεγνωρισμένῃ ἀρχῇ, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξωμοσία ἀνηλίκων, καὶ πρὸς ἔμπρακτον ἀπόδειξιν τῆς τηρήσεως τῆς ἀρχῆς ταύτης, οἱ παῖδες οἱ γεννώμενοι ἐν τῇ χριστιανικῇ θρησκείᾳ νὰ μὴ παραδίδωνται εἰς τὸν διὰ τῆς βίας

SISMANOGLIO

ἢ κρύφα ἀπάγοντα αὐτὰ ἐξομότην, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι παρ' αὐτῷ εὑρέθησαν, ἀλλὰ παραδίδονται εἰς τὸν ἕτερον τῶν γονέων·

Καὶ τέλος ὁρισθῇ καὶ διὰ τὴν ἐξόμοσιν ὡς ὅριον ἐνηλικιότητος τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ μὴ γίνωνται δεκτοὶ οἱ κάτω τῆς ἡλικίας ταύτης, ἀποδεικνυομένου οὕτως ὅτι διὰ τὸ Κράτος ἡ μεταβολὴ τῶν μὴ μουσουλμανικῶν θρησκευμάτων δὲν τίθεται ἐν κατωτέρᾳ μοίρᾳ τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ κτλ.

Τῇ 24 Ρεβιοὺλ-εββὲλ 1322 ἢ 25 Μαΐου 1320 (904).

εὐχέτης

Ὁ Πατριάρχης τῶν Ρωμαίων

ΙΩΑΚΕΙΜ

Πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν ὑπουργὸν

τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Θρησκευμάτων

Ὑψηλότατε,

Διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Αὐγούστου $\frac{1320}{1904}$ εὐχετικοῦ μου τακριρίου εἶχον παρακαλέσει τὴν Υ. Ὑψηλότητα ἵνα εὐαρεστηθῇ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἀντίγραφον ἐπίσημον τῆς ἐγκυκλίου Αὐτῆς, τῆς ἐκδοθείσης προλαβόντως συνεπείᾳ εὐχετικοῦ μου τακριρίου τῆς 25ης ἱ. ἔ. ἐκτιθεμένου τὰς καταχρήσεις τὰς συμβαινούσας κατὰ τὰς ἐξωμοσίας καὶ τὰ ἕνεκα τούτων παράπονα τῶν ὀρθοδόξων. Ἡ Υμ. Ὑψηλότης διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου ἱ. ἔ. καὶ ἀριθμ. 116 ἀπαντητικοῦ Αὐτῆς τεσκερὲ εὐηρεστήθη νά μοι κοινοποιήσῃ ἐν περιλήψει τὸ περιεχόμενον τῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς, δηλοῦσα συνάμα ὅτι σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς εἶνε οὐχὶ νὰ θέσῃ ἢ προσθέσῃ νέας διατάξεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀλλὰ νὰ δώσῃ ὁδηγίας περὶ τελείας τηρήσεως τῆς τάξεως, τῆς ἄλλως τε ὑφι-

σταμένης, περὶ τῶν προσερχομένων εἰς τὸν Ἰσλαμισμὸν, ὅπως μὴ ᾖ δυνατὸν νὰ συμβαίνωσι παράπονα.

Τοῦ ὑψηλοῦ Αὐτῆς τεσκερὲ ἀναγνωσθέντος ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ, προάγομαι νὰ ὑποβάλω τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διασκέψεως αὐτῆς ὡς ἑξῆς :

Τὸ Πατριαρχεῖον ἐκτιμῶν τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν τῆς Ὑμ. Ὑψηλότητος, μεθ' ἧς προέβη εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐγκυκλίου ταύτης, εὐχαριστεῖ ἐπὶ ταῖς συνῳδὰ τῇ προθέσει ταύτῃ δοθείσαις ὑψηλαῖς ὁδηγίαις καὶ διαταγαῖς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸ ἐπιθυμεῖ ἵνα ἐκλείψωσιν αἱ ἀφορμαὶ τῶν ἕνεκα τούτου καθ' ἑκάστην ἔξωθεν διαβιβαζομένων αὐτῷ παραπόνων καὶ τῶν ἐνοχλήσεων ἑπομένως αὐτοῦ πρὸς τὸ σεβαστὸν ὑπουργεῖον, οὐχ ἧττον ὅμως δὲν βλέπει ἐν τῇ περιληπτικῶς ἀνακοινωθείσῃ ἐγκυκλίῳ τῆς Ὑμ. Ὑψηλότητος νὰ γίνηται λόγος περὶ τῶν κυριωτέρων αἰτίων τῶν παραπόνων τῶν ἐκτεθειμένων ἐν τῷ ἀναλυτικῷ τακριρίῳ τῆς 25 Μαΐου ἰ. ἔ. διὰ τοῦτο προάγεται καὶ αὖθις, στηριζόμενον ἐπὶ τῆς ἀγαθῆς προθέσεως τῆς Ὑμ. Ὑψηλότητος τοῦ ν' ἄρῃ ἐκ μέσου τὰ ἐκ τοῦ ζητήματος τούτου παράπονα, νὰ ὑποδείξῃ αὐτά. Τὰ αἴτια δὲ ταῦτα εἶνε τὰ ἑξῆς:

1ον Οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ γονεῖς ἢ οἰκεῖοι δὲν ἀφίενται κατὰ μόνας μετὰ τοῦ ζητήσαντος νὰ ἀσπασθῇ τὸν Ἰσλαμισμόν, καθὰ ρητῶς διαγορεύει ἡ ἀπὸ 7 Μουχαρρὲμ 1276 ὑψηλὴ βεζυρικὴ ἐγκύκλιος, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ταύτην συνέντευξιν παρευρίσκεται καὶ εἷς κυβερνητικὸς ὑπάλληλος, τοὔθ' ὅπερ οὐ μόνον ἀντίκειται εἰς τὸ ρητὸν γράμμα τῆς ἐγκυκλίου ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἐκμηδενίζει τὸν σκοπὸν δι' ὃν γίνεται ἡ ἰδιαιτέρα συνέντευξις, δύναται δὲ νὰ κριθῇ καὶ ὡς μέσον πιεστικόν·

2ον Κατὰ τὴν ἐγκύκλιον ταύτην, οἱ ἀνήλικοι παῖδες δέον νὰ παραδίδωνται ἀμέσως εἰς τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνας αὐτῶν, μηδεμιᾶς προσοχῆς διδομένης εἰς τοὺς λόγους αὐτῶν. Ἑπομένως ἡ διαίρεσις αὐτῶν εἰς δύο τάξεις, εἰς τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν κάτω τῶν δέκα ἐτῶν καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἄνω, καὶ

ἡ παράδοσις μόνον τῶν πρώτων εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν, τῶν δὲ δευτέρων ἡ τοποθέτησις ἐν οἰκίαις τῆς ἀρεσκείας αὐτῶν, ὅταν δὲν θέλωσι ν' ἀκολουθήσωσι τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας αὐτῶν, ἀντίκειται προφανῶς εἰς τὴν ἐγκύκλιον, διατάσσουσαν τὴν ἄμεσον παράδοσιν παντὸς ἀνηλίκου, χωρὶς οὐδεμία νὰ δίδωται προσοχὴ εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ λεγόμενον ὅτι οἱ τοιοῦτοι παῖδες θὰ τοποθετῶνται εἰς μέρη διὰ τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ὑπάρχει ἔνστασις ἐκ μέρους τῶν μωαμεθανῶν καὶ τῶν χριστιανῶν, ἐννοεῖται ὅτι περὶ τούτου οὐδέποτε θὰ συμφωνήσωσιν αἱ δύο κοινότητες, τοῦτο δὲ θ' ἀποτελέσει νέαν ἀφορμὴν ἐρίδων καὶ παραπόνων·

3ον Ἐνῷ, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐγκύκλιον, πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἡλικίας τῶν παίδων τῶν ζητούντων νὰ ἐξομόσωσιν, ὅταν φιλονεικῆται, δέον νὰ γίνωνται ἐξετάσεις ἀκριβεῖς καὶ αἴρωνται ἐκ μέσου αἱ ὑπόνοιαι καὶ τὰ παράπονα, ἐν τούτοις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει τὰ ἐκ τῶν μητρῴων τῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν Μητροπόλεων ἐξηγμένα ποστοποιητικὰ τῆς γεννήσεως καὶ βαπτίσεως τῶν τοιούτων, τὰ μόνα δυνάμενα ν' ἀποσοβήσωσι τὰ παράπονα καὶ ὁρίσωσι τὴν ἀληθῆ ἡλικίαν τῶν τοιούτων, ἐνῷ ἐν ἄλλαις περιπτώσεσι πάντοτε αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ συμβουλεύονται περὶ χριστιανῶν τὰ μητρῷα τῶν μητροπόλεων·

4ον Ἐνῷ τὰ ἐκ μουσουλμανικοῦ γάμου γεννώμενα τέκνα εἶνε αὐτοδικαίως μουσουλμᾶνοι, καὶ ἑπομένως ὅταν μουσουλμᾶνος τεκνοποιήσῃ μετὰ ὀρθοδόξου γυναικός, ἀσπασθείσης τὸν ἰσλαμισμόν, ἡ Αὐτοκρ. Κυβέρνησις ἀπαιτεῖ ἵνα τὸ τοιοῦτον τέκνον παραδοθῇ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὅταν ἡ μήτηρ ἀκολούθως ἤθελεν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς θρησκείαν, ἐν τούτοις τὰ ἐκ χριστιανικῶν γάμων γεννώμενα τέκνα, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ἕτερος τῶν γονέων αὐτῶν ἤθελεν ἐξομόσει, δὲν παραδίδονται ὡς χριστιανόπαιδες εἰς τὸν γονέα αὐτῶν τὸν μένοντα ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ὅπως ἀνατραφῶσιν ἐν τῇ θρησκείᾳ ἐν ᾗ ἐγεννήθησαν, ἀλλὰ παραδίδονται εἰς τὸν ἐξομόσαντα, λόγῳ ὅτι παρ' αὐτῷ ἔτυχε νὰ εὑρεθῶσι κατὰ τὴν ἐξωμοσίαν·

5ον Ἐνῷ, προκειμένου περὶ κοινῶν ὑλικῶν πραγμάτων, οἷον τὸ ἐμπόριον, ὁ ἔχων ἡλικίαν κάτω τοῦ 21ου ἔτους θεωρεῖται κατὰ τὸν νόμον τῆς Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως ὡς μὴ ἔχων τὴν κρίσιν ἀνεπτυγμένην καὶ ἑπομένως ἀπαγορεύεται αὐτῷ τὸ συναλλάττεσθαι, ἐν τούτοις προκειμένου περὶ ὑψίστων λεπτῶν πνευματικῶν ἀντικειμένων, οἷον ἡ θρησκεία, ὁ ἄγων τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας θεωρεῖται ὡς ἔχων ὥριμον τὴν κρίσιν καὶ γίνεται δεκτὸς εἰς ἐξόμοσιν·

6ον Μεθ' ὅλην τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν τῆς Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως, οἱ ἀπαγωγεῖς τῶν παίδων καὶ τῶν νεανίδων μένουσιν ἀτιμώρητοι, ἡ δὲ οἰκογενειακὴ ἀσφάλεια εἶνε πάντοτε ἐκτεθειμένη· διότι ἡ κόρη, ἧς τὸ πολυτιμότερον χρῆμα ἀφῃρέθη μετὰ τὴν διὰ τῆς βίας φυγάδευσιν, καὶ ἥτις ἐπὶ ἱκανὸν παρακρατηθεῖσα παρὰ τῷ ἀπαγωγεῖ ἠπειλήθη καὶ διὰ τελείας ἐξοντώσεως, δὲν τολμᾷ νὰ δηλώσῃ ὅτι διὰ τῆς βίας ἀπήχθη, ἄλλως τε ἐννοεῖ ὅτι εἰς οὐδὲν πλέον ὠφελεῖ. Ἑπομένως ὁ μόνος ἀληθὴς φραγμὸς κατὰ τῆς ἀπαγωγῆς καὶ βίᾳ ἐξομόσεως τῶν νέων καὶ νεανίδων καὶ τὸ μόνον ἐχέγγυον τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς καὶ ἀσφαλείας εἶνε νὰ τεθῇ ἡ ἀρχὴ ὅτι οὐδεὶς ἀπαγόμενος, νέος ἢ νέα, γίνεται δεκτὸς πρὸς ἐξόμοσιν, διότι οὕτως οἱ θέλοντες ἀληθῶς νὰ ἐξομόσωσι δύνανται ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τῆς ἐλευθερίας νὰ προσέρχωνται οἴκοθεν κατὰ πᾶσαν στιγμήν.

Τὰ ἀνωτέρω ὑποδεικνῦον τὸ Πατριαρχεῖον τῇ Ὑμ. Ὑψηλότητι ὡς τὰ κυριώτερα αἴτια τῶν παραπόνων τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν ὑπηκόων τῆς Α. Α. Μ. πέποιθεν ὅτι θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ λάβῃ καὶ ταῦτα ὑπ' ὄψει σπουδαίᾳ καὶ ἄρῃ ἐκ τοῦ μέσου πᾶσαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀφορμὴν παραπόνων, ἐπισπῶσα οὕτως ἀγαθὰς εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ κραταιοτάτου καὶ γαληνοτάτου ἡμῶν Ἄνακτος.

Τῇ 28 Ρετζὲπ 1323 ἢ 14 7)βρίου 1321

εὐχέτης
Ὁ Πατριάρχης τῶν Ρωμαίων
ΙΩΑΚΕΙΜ

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Θρησκευμάτων.

Ἐξοχώτατε,

Ὡς γνωστὸν τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, τὸ ὑψηλὸν πατριαρχικὸν βεράτιον διαγορεύει «μηδεὶς Ρωμαῖος ἐξισλαμιζέσθω ἄκων καὶ διὰ τῆς βίας· ἐὰν δ'ὑπάρχῃ τις ἐπιθυμῶν πράγματι νὰ δεχθῇ τὸν ἰσλαμισμόν, ἐνεργείσθωσαν τὰ δέοντα κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν». Ἡ τάξις δ' αὕτη εἶναι ἡ ἑξῆς:

Κατὰ τὴν ἐν ἔτει 7 Μουχαρρὲμ 1276 ἐκδοθεῖσαν βεζυρικὴν ἐγκύκλιον, ἀπαγορευομένης πρωτίστως τῆς διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ καταναγκασμοῦ ἐξισλαμίσεως, τίθεται ὡς ὅριον ἐνηλικιότητος διὰ τοὺς ἀσπαζομένους τὸν ἰσλαμισμὸν τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας. Οἱ κάτω τοῦ ἔτους τούτου παῖδες δέον ν' ἀποδίδωνται ἀμέσως εἰς τοὺς γονεῖς ἢ οἰκείους αὐτῶν, μηδαμῶς γενόμενοι δεκτοί. Οἱ δ' ἔχοντες τὴν ἡλικίαν ταύτην καὶ ἄνω, ἀνακρίνονται πρῶτον ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, παρόντων τοῦ πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κοινότητος εἰς ἣν ἀνήκουσι καὶ τῶν γονέων, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, τῶν συγγενῶν αὐτῶν, μεθ' ὃ παραδίδονται εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ἱερέα καὶ τοὺς γονεῖς ἢ οἰκείους αὐτῶν ὅπως ἐν ἰδιαιτέρῳ τοῦ διοικητηρίου δωματίῳ κατὰ μόνας νουθετήσωσιν αὐτοὺς καὶ ἐάν, μετὰ τοῦτο, ἐμμένωσιν ἐν τῇ ἰδέᾳ τῆς ἐξισλαμίσεως, τότε ἐκτελῶνται αἱ ὡρισμέναι διατυπώσεις. Ἐὰν δὲ περὶ τῆς ἡλικίας τῶν τοιούτων ὑπάρχῃ διαφωνία, δὲν πρέπει νὰ ἐνεργῆταί τι, πρὶν ἢ ἐξετασθῇ ἀκριβῶς τὸ ζήτημα καὶ ἐρωτηθῇ καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις. Βραδύτερον, διὰ τοὺς παῖδας, ὧν ὁ εἷς τῶν γονέων, πατὴρ ἢ μήτηρ, ἐξισλαμίζεται, ὡρίσθη ἵνα οὗτοι μένωσι παρ' ἐκείνῳ τῶν γονέων, παρ' ᾧτινι ἤθελον εὑρεθῇ κατὰ τὴν ἐξωμοσίαν. Πρό τινων δ' ἐτῶν ἐτροποποιήθη καὶ ἡ περὶ τῶν κάτω τῶν 15 ἐτῶν παίδων διάταξις τῆς ἐγκυκλίου, ὁρισθέντος, καθὰ ἐκοινοποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 30 σεπτεμβρίου 1320 (1904) ὑπουργικοῦ τεσκερέ, ὅτι δέον ἵνα

παραδίδωνται εἰς τοὺς γονεῖς ἢ οἰκείους αὐτῶν μόνον οἱ κάτω τῶν 10 ἐτῶν παῖδες, οἱ δ' ἄνω τοποθετοῦνται μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως αὐτῶν ἐν οἰκίαις τῆς ἀρεσκείας αὐτῶν.

Κατὰ τῆς τάξεως ταύτης τὸ Πατριαρχεῖον ἐπανειλημμένως διεμαρτυρήθη καὶ ἐζήτησε τὴν διόρθωσιν αὐτῆς. Καὶ πρῶτον μέν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὅριον τῆς ἐνηλικιότητος πρὸς ἐξισλάμισιν, ὑπέδειξεν ὅτι δὲν ἦτο λογικὸν καὶ σύμφωνον πρὸς τοὺς νόμους τοῦ κράτους νὰ θεωρῆται ὁ δεκαπενταετὴς παῖς ὡς ἔχων ἀνεπτυγμένην τὴν κρίσιν ὅπως κρίνῃ περὶ θρησκείας, ἀφοῦ, κατὰ τοὺς αὐτοὺς νόμους καὶ κατὰ τὸν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Σερῆ ἀστικὸν κώδικα, θεωρεῖται ὡς μὴ ἔχων τόσην κρίσιν ὥστε νὰ διακρίνῃ περὶ τοῦ ὠφελίμου ἢ μὴ μιᾶς ἁπλῆς συναλλαγῆς καὶ ἀφοῦ ἀπαγορεύεται αὐτῷ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἐμπόριον πρὸ τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας. Δεύτερον δέ, ὅσον ἀφορᾷ τὸ νὰ μένωσιν οἱ παῖδες παρ' ᾧτινι τῶν γονέων ἤθελον εὑρεθῇ κατὰ τὴν ἐξισλάμισιν, ὑπέδειξεν ὅτι διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ὅ,τι διὰ τῆς ὡς ἄνω ἀπαγορεύεται, δηλαδή, ἐνῷ κατὰ τὴν ὡς ἄνω διάταξιν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξισλάμισις τῶν παίδων πρὸ τοῦ 15ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, διὰ τῆς νεωτέρας ταύτης διατάξεως ἐξισλαμίζονται ἐν οἱαδήποτε ἡλικίᾳ, ἀφοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν, πατέρα ἢ μητέρα, ἐξισλαμιζομένους, νὰ παραλαμβάνωσι μεθ' ἑαυτῶν κατὰ τὴν ἐξόμοσιν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ὅσα ὡς χριστιανοὶ ἀπέκτησαν, καὶ νὰ ἐξισλαμίζωσι καὶ ταῦτα. Τρίτον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν νεωτέραν ἐπίσης διαίρεσιν τῶν παίδων εἰς δύο τάξεις, ἤτοι εἰς τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν κάτω τῶν δέκα καὶ ἄνω τῶν δέκα, καὶ τὴν παράδοσιν τῶν πρώτων εἰς τοὺς γονεῖς ἢ οἰκείους αὐτῶν, τὴν τοποθέτησιν δὲ τῶν δευτέρων, μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως αὐτῶν, ἐν οἰκίαις τῆς ἀρεσκείας αὐτῶν, ἄλλαις λέξεσι μωαμεθανικαῖς, καὶ ἡ διαίρεσις αὕτη, ἐναντία πρὸς τὴν ὁριστικὴν σχετικὴν διάταξιν τῆς ἀρχαίας ἐγκυκλίου, ἄγει εἰς ἐξισλάμισιν τῶν παίδων ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἤδη ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Ἐκτὸς τούτων, ἐνῷ κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐγκύκλιον ὁ

ἐπὶ τούτῳ ἱερεὺς καὶ οἱ γονεῖς ἢ οἰκεῖοι ἔδει νὰ ἀφίενται κατὰ μόνας μετὰ τῶν θελόντων νὰ ἐξισλαμισθῶσι, καὶ ἡ διάταξις αὕτη κατηργήθη, διότι, ἐπὶ τῇ προφάσει προλήψεως διαπληκτισμῶν, δὲν ἀφίενται μόνοι, ἀλλὰ τάσσεται ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ὑπάλληλος κυβερνητικός, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὁποίου, φυσικῷ τῷ λόγῳ, δὲν δύνανται ὡς δεῖ νὰ συνεννοηθῶσι καὶ οὕτω ματαιοῦται καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἰδιαιτέρας συνεντεύξεως. Ἐπίσης, διαφωνίας ὑπαρχούσης περὶ τῆς ἡλικίας, δὲν λαμβάνονται ποσῶς ὑπ' ὄψει τὰ ἐπίσημα ἀρχεῖα τῆς μητροπόλεως ἢ τοῦ Πατριαρχείου, ἐν οἷς σημειοῦται ἡ ἡμέρα καὶ ὁ μὴν τῆς γεννήσεως, τοῦθ' ὅπερ ἀκριβῶς ἀπαιτεῖται πρὸς ὁρισμὸν τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας, ἀλλ' αἱ διαμοναὶ (τεζκερέ ὀσμανιὲ) ἐν αἷς λείπει ἡ λεπτομέρεια τοῦ μηνὸς καὶ τῆς ἡμέρας, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ διαμονῆς, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ σωματικὴ ἀνάπτυξις τοῦ παιδός, καταργηθείσης οὕτω καὶ ἑτέρας διατάξεως τῆς ἐγκυκλίου, διακελευούσης τὴν ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῆς ἡλικίας, ὅπως πείθωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἐκλείπωσι τὰ παράπονα. Πρὸς τούτοις, τὰς χριστιανὰς γυναῖκας καὶ κόρας εἰς πολλὰ μέρη, πρὶν ἢ ἔτι ἐκτελεσθῶσιν αἱ διατυπώσεις τῆς ἐξισλαμίσεως, παρουσιάζουσιν ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν συμβουλίων μετὰ περιβολῆς ἰσλαμικῆς, ἥτις ἐνίοτε ὑποκρύπτει ἄλλο πρόσωπον ἢ τὸ διὰ τῆς βίας ἀπαχθέν.

Καὶ ταῦτα μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὴν τάξιν καὶ τὰς διατυπώσεις τῆς ἐξισλαμίσεως. Ἀφ' ἑτέρου, οἱ χριστιανοὶ συχνότατα παραπονοῦνται ὅτι τὰ τέκνα αὐτῶν, θήλεα ἢ ἄρρενα, ἀπάγονται πρὸς ἐξισλάμισιν ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἀρχῶν, ὅτι ἐπὶ τούτῳ παραβιάζεται τὸ ἄσυλον τῆς οἰκίας, ἡμέρας τε καὶ νυκτός, πολλάκις διὰ τῆς χρήσεως βίας καὶ ὅπλων, ὅτι οἱ ἀπαγωγεῖς ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους περιάγουσι τὸ θῦμα αὐτῶν εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνά, ἢ ἐγκλείουσιν ἐν μωαμεθανικῇ οἰκίᾳ, ὅπου καὶ διακορεύουσιν ὅπως ἐξαναγκάσωσιν οὕτω νὰ ἀσπασθῇ τὸν ἰσλαμισμόν, ὅτι οἱ δράσται τῶν κακουργημάτων τούτων οὐδαμῶς τιμωροῦνται, οὐ

SISMANOGLIO

μὴν δ' ἀλλὰ καὶ ἀμείβονται, τοὐναντίον δὲ δέρονται, ὑβρίζονται οἱ γονεῖς καὶ οἱ οἰκεῖοι, οἱ δὲ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ χαρακτηρίζονται ὡς παραβαίνοντες τὰ πρὸς τὸ κράτος καθήκοντα πίστεως καὶ ζητεῖται ἡ παῦσις καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν, ἐὰν τυχὸν ἤθελον τολμήσει νὰ παραπονεθῶσιν ἢ νὰ ποιήσωσι παραστάσεις ἐντὸς τοῦ νόμου, καὶ ὅτι αἱ κυβερνητικαὶ ἀρχαὶ προκειμένου περὶ ἐξισλαμίσεως, ἀναπτύσσουσιν ἀσυνήθη δραστηριότητα, συγκαλοῦσαι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον εἰς ἐκτάκτους καὶ ἀκαταλλήλους ἐπίτηδες διὰ τοὺς πνευματικοὺς ἀρχηγοὺς ἡμέρας, ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ ζητήματος πρωτίστης διὰ τὸ κράτος σπουδαιότητος, καὶ μὴ ἀναμένουσαι τὴν προσέλευσιν τῶν γονέων ἢ οἰκείων.

Ἡ ὁμολογουμένως ἀνιαρὰ καὶ ἐν τούτοις ἀληθὴς αὕτη κατάστασις καὶ ἄλλοτε ἐπανειλημμένως ἐξετέθη διὰ μακρῶν εἰς τὸ σεβαστὸν Ὑπουργεῖον, ἰδίᾳ διὰ τῶν ἀπὸ 25 μαΐου 1320 (1904) καὶ 14 σεπτεμβρίου 1321 (1905) καὶ ἄλλων νεωτέρων εὐχετικῶν μου τακριρίων, δυστυχῶς ὅμως δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει. Ἤδη ἐπὶ τῇ ἀναστηλώσει τοῦ συντάγματος τὸ Πατριαρχεῖον, θεωροῦν περιττὸν νὰ ὑποδείξῃ ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη δὲν συνᾴδει ποσῶς πρὸς τὰς ἀνακηρυσσομένας ἀρχὰς τῆς ἰσότητος, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, πιστεύει ὅτι καὶ ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐκλείψωσιν αἱ τοιαῦται ἀφορμαὶ μίσους καὶ πάθους μεταξὺ χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων, ἀφορμαὶ ἐκθέτουσαι δωρεὰν τὴν ὑπόληψιν τοῦ Κράτους ἀπέναντι τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διορθώσῃ τὴν φορὰν ταύτην ριζικῶς τὸ κακόν, ἐφ' ᾧ καὶ προάγεται πρὸς τοῦτο νὰ ὑποδείξῃ τὰ ἑξῆς μέτρα :

1ον Συνῳδὰ τῇ διατάξει τοῦ πατριαρχικοῦ βερατίου ὅτι οὐδεὶς ἄκων καὶ διὰ τῆς βίας ἐξισλαμίζεται, δέον νὰ κηρυχθῇ ὅτι οὐδεὶς νέος ἢ νέα, βίᾳ ἀπαγόμενος, γίνεται δεκτὸς πρὸς ἐξόμοσιν, ὅτι δὲ οἱ βίᾳ ἀπάγοντες αὐτοὺς καταδιώκονται αὐστηρῶς κατὰ τὸν νόμον καὶ τιμωροῦνται.

2ον Νὰ ὁρισθῇ καὶ διὰ τὴν ἐξωμοσίαν ὅριον ἐνηλικιότητος τὸ 21ον ἔτος δι' ἀμφότερα τὰ γένη.

SISMANOGLIO

3ον Οἱ μέλλοντες νὰ ἐξομόσωσι νὰ μὴ ἐγκλείωνται εἰς μωαμεθανικὰς οἰκίας, ἀλλά, συνῳδὰ τῇ ἐλευθερίᾳ, νὰ προσέρχωνται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν πρὸς δήλωσιν τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν, νὰ παραπέμπωνται δ' ἐκεῖθεν πρῶτον εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἐνταῦθα, ἄνευ μωαμεθανικῆς περιβολῆς, καὶ ἔξω εἰς τὴν Μητρόπολιν, ὅπως προσκαλουμένων καὶ τῶν γονέων ἢ οἰκείων, νουθετῶνται τὰ δέοντα, μεθ' ὅ, ἐὰν ἐμμένωσιν, ν' ἀποστέλλωνται τῇ ἀρχῇ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατυπώσεων. Τὴν τάξιν ταύτην ἔχει ἐν ἰσχύϊ τὸ Πατριαρχεῖον ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀρμενίων, Ἀρμενοκαθολικῶν κλπ.

4ον Οἱ κάτω τοῦ 21ου ἔτους νὰ μὴ γίνωνται δεκτοὶ ὡς ἀνήλικοι.

5ον Τὰ τέκνα τῶν χριστιανῶν, πάσης ἡλικίας καὶ γένους, νὰ μένωσι παρ' ἐκείνῳ τῶν γονέων, ὅστις μένει ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτοῦ πίστει, καὶ μὴ παραδίδωνται τῷ ἐξομνύοντι.

6ον Ἐν περιπτώσει ἐξισλαμίσεως ἀμφοτέρων τῶν γονέων, τὰ τέκνα νὰ παραδίδωνται διὰ τοῦ Πατριαρχείου ἢ τῆς Μητροπόλεως εἰς τοὺς πλησιεστέρους αὐτῶν συγγενεῖς, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν εἰς τὸ ὀρφανοτροφεῖον τῶν ὀρθοδόξων.

Τὸ Πατριαρχεῖον πιστεύει ὅτι, ἐὰν ἡ συνταγματικὴ ἤδη κυβέρνησις θεωρεῖ, παρὰ τὴν ἀνακηρυχθεῖσαν ἰσότητα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, ἐπιτρεπομένην διὰ τὰ ἄλλα μόνον θρησκεύματα τὴν ἀλλαξοπιστίαν, ἥτις διὰ τὸν Ἰσλαμισμὸν καὶ λεγομένη ἁπλῶς θεωρεῖται ὡς ἡ μεγίστη τῶν ὕβρεων καὶ συνεπάγεται θανατικὴν ποινήν, τοὐλάχιστον δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς μὲν τοὺς φαύλους νὰ νομίζωσιν, ὡς μέχρι τοῦδε, ὅτι ἀπέναντι τῶν μὴ μουσουλμάνων τὰ πάντα εἶνε θεμιτὰ καὶ ὅτι δύνανται ἀτιμώρητοι νὰ παραβιάζωσι τὸ ἄσυλον τῶν οἰκιῶν, νὰ ἀπάγωσι τὰ τέκνα τῶν χριστιανῶν καὶ νὰ ἐγκαθειργνύωσιν αὐτὰ εἰς μωαμεθανικὰς οἰκίας ὅπως ἐξαναγκάσωσιν οὕτως εἰς ἀποδοχὴν τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, εἰς δὲ τοὺς κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους νὰ ὑποβοηθῶσιν ἐκ φανατισμοῦ τὰ τοιαῦτα κινήματα, νομίζοντες ὅτι οὕτω

παρέχουσιν ἐκδούλευσιν εἰς τὸ Κράτος, ἀλλ' ὅτι θὰ θελήσῃ, θεσπίζουσα τὰ ἀνωτέρω, νὰ χορηγήσῃ συνῳδὰ τῷ Συντάγματι ἀποτελεσματικὴν προστασίαν πρὸς τὰς ἀνεγνωρισμένας ἐν τῷ κράτει θρησκείας, οἵα ἡ ὀρθόδοξος, χάριν τῆς ἀληθοῦς συναδελφώσεως τῶν λαῶν διὰ τὸ καλὸν τῆς κοινῆς πατρίδος.

Διατελῶ κτλ.

Τῇ 18 Σεβάλ 1326, ἡ 30 ὀκτωβρίου 1324 (1908).

εὐχέτης

Ὁ Πατριάρχης τῶν Ρωμαίων

ΙΩΑΚΕΙΜ

SISMANOGLIO MEGARO

ایچون حد بلوغ یکرمی بر یاش اعتبار اولنمسی ثالثاً قبول اسلامیت ایده‌جکلرك اسلام خانه‌لرینه قپادلمیوب حریت اقتضاسنجه آرزولرینك اظهاری ایچون بالذات طوغری مرجعنه مراجعت ایدرك اوراجه‌ده بومثللو احوالده ارمنی وارمنی قتوللك وسائره پطریقخانه‌لریله پطریقخانه‌مز اراسنده جاری ومرعی اوله کلدیکی وجهله اول امرده ابوین ویا اقربانك دعوتیله وصایا ونصایح لازمه اجرا ایتدیرلمك اوزره بوراده پطریقخانه وطشره‌ده محلی متره‌پولیدخانه‌سنه خرستیان البسه‌لریله ارسال بیورلمسی وبومعامله‌نك ایفاسندن صکره قبول اسلامیت ارزوسنده ثبات ایده‌جکلرك معاملات شرعیه‌سنك ایفاسی ایچون مرجعنه اعاده ایدلمسی رابعاً یکرمی بر یاشندن دون اولانلرك نابالغ اولملریله قبول ایدلمامسی خامساً هر هانکی جنس ویاشده اولورسه اولسون روم چوجقلرینك ابویندن تبدیل مذهب ایدنه ویرلمیوب دین اصلیسنی محافظه ایلیانده قالمسی سادساً ابوینك ایکیسی‌ده قبول اسلامیت ایدن روم چوجقلرینك پطریقخانه ویامتره‌پولیدخانه معرفتیله الك یقین اقربالرینه وبونلرك فقدانی حالنده روم ایتامخانه‌سنه تودیع

ایتدیرلمسی والحاصل مشروطیت اوزره اداره‌ٔ امور ایدن حکومت سنیه‌جه، اعلان بیوریلان مساوات وحریت وجدان قاعده‌سنه مخالفاً اسلامیت ایچون تفوهی بیله اعدام جزاسنی مستلزم الك بیوك حقارتلردن عد اولنان تبدیل مذهب ماده‌سی یالکز مذاهب سائره اربابی ایچون تجویز بیورلدیغی حالده هیچ اولماز ایسه غیر مسامینه قارشو هرشی جائز ایمشجه‌سنه برطاقم ادانی واسافلك بلا جزا خرستیان خانه‌لرینی باصوب وچوجقلرینی قالدیروب جبراً اجرای اسلامیتلری ایچون اسلام خانه‌لرینه قپاتملری ومأمورین حکومتك‌ده کویا دولت وملته خدمت ایدر ظنیله وسائقه‌ٔ تعصبله بوکبی حرکاته معاونتده بولنملری تجویز ایدلمیه‌رك بالاده عرض اولنان موادك اصول اتخاذ بیورلمسی ایله روم مذهبی کبی دولتجه مصدق اولان ادیانه قارشو قانون اساسیده موعود اولان حمایه‌نك فعلاً ابرازینه وبوصورتله‌ده وطن مشترکك خیر وسلامتی ایچون عناصر مختلفه‌ٔ دولت بیننده اخوت حقیقیه پیداسنه لطف وهمم علیه‌ٔ مهام شناسانه‌نك بیدریغ بیوریله‌جغی اعتقادنده بولنامغله اولبابده امروفرمان حضرت من له الامرکدر

فی ١٨ شوال سنه ١٣٢٦ وفی ٣٠ تشرین اول سنه ١٣٢٤

قربانلرینی کونلرجه طاغلرده قیرلرده کزدیره‌رك ویا براسلام
خانه‌سنه قپاده‌رق اجرای اسلامیته مجبور ایتمك ایچون بکرلرینی
ازاله ایلمکده وبوجنایاتك متجاسرلری دوچار مجازات ایدلمك
شویله طورسون بالعکس مظهر تحسین وآفرین اولمقده چوجقلرك
ابوین واقرباسی ایسه شتم وضرب کبی معامله‌لر کورمکده
ورؤسای روحانیه بوحاللردن شکایته ویا اجرای اسلامیت
صره‌سنده مغایر اصول وقاعده برمعامله‌دن طولایی برای
اعتراض شق شفه‌یه جرأت ایدرلرسه همان صداقت وعبودیته
منافی حال وحرکتله اتهام ایدیله‌رك عزل وتبدیلی طلب
ایدلمکده وحکومات محلیه‌جه اجرای اسلامیت دولت ایچون
برنجی درجه‌ده حائز اهمیت مواددن ایمش کبی بومقوله احوالده
معتادلری خلافنه اوله‌رق خارق العاده برفعالیت ابراز ایله
مجالس اداره مخصوصا رؤسای روحانیه ایچون غیر مساعد ایام
واوقاتده اجتماعه دعوت ایدیله‌رك ابوین ویا اقربانك ورودینه
انتظار اولنمقسزین اجرای اسلامیت جهتنه کیدلمکده اولدیغندن
ایکیده برده بحث وشکایت ایلمکده‌درلر فی الحقیقه بادئ
اسف اولدیغی قدر مقارن حقیقت اولان بو احوال پرملال

نظارت جلیله‌یه دفعاتله وازجمله ۲۵ مایس سنه ۱۳۲۰ و ۱۴ ایلول
سنه ۱۳۲۱ تاریخلی ومؤخر تقاریر دعاکویی ایله عرض ایدلمش
ایسه‌ده مع التأسف پیش نظره النمامشیدی بودفعه قانون اساسینك
اعلانی مناسبتیله آرتق بوحالك دوامی اعلان بیوریلان مساوات،
حریت، عدالت قواعدینك مقتضیاتندن نه‌درجه بعید ایدوکنك
عرض وارائه‌سنه پطریقخانه‌جه حاجت کوریله‌مدیکی کبی
حکومت سنیه‌جه ده اسلام ایله خرستیانلر اراسنده بغض
وعداوتك ادامه‌سنی موجب وشان دولته جهان مدنیت قارشوسنده
نقیصه مورث اولمقدن بشقه برفائده‌سی اولمیان بوکبی حالات
مؤسفه‌نك اورته‌دن قالدیرلمسی ایچون فنالغك اساسندن اصلاحی
جداً ارزو بیورلمقده اولدیغی مأمول دعاکویی اولمغله بوبابده
تدابیر آتیه‌نك عرضنه مبادرت اولنور شویله که اولاً
براتده‌کی « افراد ملتدن برینك کندی رضاسی یوغیکن جبراً
کمسنه مسلمان ایلمیه » دیو فرمان عالی اقتضاسنجه ارککك اولسون
قیز اولسون جبراً قالدیریلانلردن هیچ کیمسه‌نك اسلامیته قبول
اولنمیوب بلکه بونلری قالدیرانلر حقنده مجازات قانونیه‌نك
شدتله اجرا اولنه‌جغنك اعلان بیورلمسی ثانیاً اجرای اسلامیت

تحریرات سامیه ایله منع ایدیلان شی مؤخراً احداث ایدیلان
بو اصول ایله تجویز ایدلمش دیمك اولدیغی ثالثاً چوجقلرك
ایکی قسمه یعنی اون یاشندن دون ویا افزون اولانلره تقسیمی
وایکنجی قسمنك حین بلوغه‌قدر آرزولرینه‌کوره یعنی تعبیر
آخرله اسلام خانه‌لرینه یرلشدیرلمسی حقنده مؤخراً احداث
ایدیلان اصول دخی اولکی تحریرات سامیه‌نك بوبابده‌کی
حکم صریح قطعیسنه منافی اوله‌رق چوجقلرك دها اون یاشندن
اجرای اسلامیتنی منتج اولدیغی وبوندن ماعدا قبول اسلامیت
ایده‌جکلرك والدین ویا اقرباسی وبوایشه مأمور اولان پاپاس
افندی ایله یالکز اوله‌رق کوریشدیرلمسی تحریرات مذکوره
احکامندن ایکن کویا آرالرنده مضاربه وقوعبولمسون دیه یالکز
براقلمیوب یانلرینه خدمه‌دن بریسی ترفیق اولندیغندن وبونك
حضورنده سربست کوریشیله‌میه‌جکی طبیعی بولندیغندن
تحریرات سامیه‌نك یالکز کوریشدیرلمکده‌کی حکمنك
مقصدی فوت اوله‌رق حکم مذکورك دخی برکونا اهمیتی
قالمدیغی وسنجه اختلاف ظهورنده تولدات هانکی آیك نه‌کونی
ایچنده وقوعبولمش ایسه آنك تصریحیله مقید اولدقلری پطریقخانه

SISMANOGLU

ومتره‌پولیدخانه‌لرك قیوداتی نظر اعتباره آلنمدیغی وحالبوکه
حد بلوغك بحق تعیینی ایچون تولد سنه‌سنك آی وکونك
تصریحیله بیلنمسی مقتضی اولوب بوصراحت ایسه تذاکر
عثمانیه‌ده بولنمدیغی وتذاکر عثمانیه‌نك فقدانی حالنده یالکز
چوجغك جثه‌سنه باقمغله بالا کتفا تحریرات سامیه‌نك علاقه‌
دارانجه قناعت کامله کتیریله‌رك شکایاتك برطرف ایدلمسی
ایچون سن ماده‌سنك عریض وعمیق تدقیقی حقنده‌کی حکمی
دخی اسقاط ایدلدیکی وطشره‌ده برخیلی یرلرده روملردن
قبول اسلامیت ایده‌جك قاری وقیزلرك دها معاملات قانونیه‌نك
اجراسندن اول مجالس اداره حضورینه اسلام البسه‌سیله
چیقارلمقده اولدقلری وبوقیافت التنده بعضاً قاچیریلاندن بشقه
برقیز وقارینك مستتر بولندیغی عرض وتفصیل اولنمشدر دیکر
جانبدن روم اهالی دخی. ارکك اولسون قیز اولسون چوجقلرینك
کوپه‌کوندوز وعادتا حکومت محلیه‌نك کوزی اوکنده قالدیریلوب
اجرای اسلامیته کوتورلمکده وبواوغورده لیلاً ونهاراً حتی
اکثریا سلاح استعمالیله‌ده خانه‌لری باصیله‌رق اقامتکاهك
تعرضدن مصونیتی قاعده‌سنه خلل کتیرلمکده وقیز قالدیرانلرك

چوجقلرك قبول اولنمیوب همان ابوینه یاخود اقرباسنه رد
وتودیع ایدلمسی واون بش یاشندن افزون اولانلرك دخی اول
امرده مجلس اداره‌ده منسوب اولدقلری جماعتك رئیس روحانیسی
ایله ابوینك وبونلرك عدم وجودی تقدیرنده اقرباسنك حاضر
بولندیرلدیغی حالده بعد الاستجواب بشقه‌جه‌ده اجرای وصایا
ونصایح اولنمق اوزره حکومت دائره‌سنده براوطه‌ده بوایشه
مأمور اولان پاپاس افندی وابوین واقرباسی ایله‌ده یالکز
اوله‌رق کورشدیرلمسی وشاید بوندن صکره قبول اسلامیتده
اصرار ایدرلرایسه معامله‌ٔ لازمه‌سنك اجرا قلنمسی وبوکیبلرك
سننجه اختلاف ظهورنده مسئله عریض وعمیق تدقیق
ایدیله‌رك برکره‌ده حکومت سنیه‌دن استیذان معامله اولنمه‌دن
اجرای اسلامیتی جهتنه کیدلمامسی خصوصلرندن عبارتدر
مؤخراً پدر ویا والده‌لرندن بری قبول اسلامیت ایده‌جك
چوجقلر ایچون بونلرك اوصره‌ده ابویندن هرکیمك یاننده
بولنورلرایسه آنلرك یدنده ابقا ایدلمسی اصول اتخاذ قلنمش
وبرقاچ سنه اول تحریرات سامیه‌نك اون بش یاشندن دون
اولان اطفالك ابوینه ویاخود اقرباسنه رد وتودیعی حقنده‌کی

حکمی دخی تعدیل اولنه‌رق بونلردن یالکز اون یاشندن
دون اولانلرك تودیع ایدلمسی واوندن یوقاری اولانلرك
ایسه آرزو ایتدکلری خانه‌لره یرلشدیرلمسی قرارکیر اولمش
ایسه‌ده بواصول وقواعد حقنده بطریقخانه‌جه بالدفعات عرض
اعتراضات ایله اصلاحی طلب اولنمشدر ازجمله اولاً قوانین
دولت احکامنجه وحتی شرع شریفه مستند مجلهٔ احکام عدلیه‌جه
ده اون بش یاشنده برچوجغك عقود عادیه‌دن برینك نفع
وضرردینی تمییزه غیر مقتدر عد اولنه‌رق یکرمی بر یاشندن اول
تجارته کیرمسنه جواز قانونی اولمدیغی حالده بونك امور دینیه‌ده
ممیز عد اولنمسی غیر منطق وقانونی ایدوکی ثانیاً ابویندن بریسی
قبول اسلامیت ایده‌جك چوجقلرك اوصره‌ده آنا وباباسندن
هرکیمك یاننده بولنورلرایسه آنلرك یدنده ابقاسی حقنده
مؤخراً اتخاذ اولنان اصول موجبنجه قبول اسلامیت ایده‌جك
آنا ویا بابانك خرستیان نکاحی آلتنده پیدا ایلدیکی چوجقلری
هرهانکی یاشده اولورسه اولسون آلوب برابرجه اسلام
ایتدیرمسی تجویز اولندیغنه نظراً اون بش یاشندن دون اولان
چوجقلرك اجرای اسلامیتی جهتنه کیدلمامسنی آمر اولان

اسلامیت ایده‌جکلرک جثه‌لرینك کوستریشیله اکتفا اولنمیه‌رق
بونلرك تاریخ تولدو وافتیزلرینه دائر متره‌پولیدو پسقپوسخانه‌لرده
موجود سجلات قیودینه اعتبار واعتراضات سائره حقنده عریض
وعمیق تدقیقات اجرا ورضای عالی وتحریرات سامیه احکامنه
تماميله توفيق حرکت ایدلمك صورتیله اشکال وشبهاتك رفع
اولنمسنی وصبیلرك اجرای اسلامیتلری دولت علیه‌جه بروجهله
تجویز بیورلمیوب بوبابده‌کی قاعده‌نك تطبیقا تنجه‌ده تماميله مرعی
طوتلمقده اولدیغی تأییداً روم مذهبنجه منعقد عقد ازدواجدن
تولدایدن چوجقلرك مؤخراً ابویندن برینك قبول اسلامیتی
صره‌سنده یاننده بولنسه بیله نزدنده براقلمیوب اصلا
طوغدقلری مذهبنده قاله‌جق اولان دیکر ولیسنه اعاده اولنمسنی
ویکرمی یاشندن دون اولانلرك معاملات تجاریه‌یه کیرشمکه
دولتجه مأذون اولمدقلری کبی تبدیل مذهب بحثنده‌ده عین
معامله‌یه تابع ندایله‌رك معاملات مذهبیه‌نك معاملات تجاریه
قدر اهمیتلی طوتلمسنی متضمن تعمیماً تعلیمات علیه اعطاسیله
برمدتدنبرو بویوزدن تزلزله اوغرایان عائله‌جه امنیت
واستراحتك سایهٔ استراحت وایهٔ حضرت پادشاهیده تأمین

واستقراری وحق مستحق حضرت ولی نعمت بمنت اعظمی‌یه
بوصورتله دخی برقاتدها دعوات خیریه استجلابی خصوصنه
دلالت وهمم علیهٔ جناب نظارتپناهیلرینك درکار بیورلمسی
بابنده

فی ٢٣ ربیع الاول سنه ١٣٢٢ وفی ٢٥ مایس سنه ١٣٢٠

عدلیه ومذاهب نظارت جلیله‌سنه

محاط علم عالیٔ دولتلری بیورلدیغی اوزره پطریقلك برات
عالیسنده «افراد ملتدن برینك کندی رضاسی یوغیکن جبراً
کمسنه مسلمان ایلمیه وصحیحاً قبول اسلامیت ارزوسنده بولنانلر
اولورسه اصول وقاعدهٔ موضوعه‌سنه توفیقاً اقتضاسی اجرا
قیلنه» دیو امر وفرمان بیوریلیور بواصول وقاعده دخی
٧ محرم سنه ١٢٧٦ تاریخلی تحریرات سامیه‌یه کوره اول باول جبر
وتضییقله اجرای اسلامیت منع اوله‌رق قبول اسلامیت ایچون
حد بلوغ اون بش یاش اعتبار ایدلمکله بویاشدن دون اولان

اوغورنده پطريقخانه‌نك وبتون روم اورتودوقس تبعهٔ
ملوكانه‌نك حق وعدالته وقانون ومنطقه موافق شكاياتندن
حكومت‌سنيه‌جه على الخصوص تبعهٔ صادقهٔ ملوكانه‌لرينك
ازهرجهت آسايش واستراحتى اسبابنك استكمالى خصوصنده
همم وتقيدات جليلهٔ تبعه پرورانه‌لرى مشهود باصرهٔ شكران
اولان ولى نعمت بيمنت اعظميز پادشاهمز افندمز حضرتلرينك
عصر جليل بى‌عديل ملوكانه‌لرنده صرف نظر بيورلميه‌رق روم
تبعهٔ صادقهٔ شاهانه‌نك قلوب وحسيات دينيه‌لرينى داغدار
وايادئ بدخواهانه سرمايهٔ قيل وقال بخش ايليان بوكبى حالات
مؤسفه‌نك اورته‌دن رفع واصلاحنه مرحمت بيوريله‌جغى
پطريقخانه‌جه قوياً مأمول ايدوكنه بناءً قارى اولسون اركك
وقيز چوجق اولسون قاچيريلانلرك اجراى اسلاميتى جائز
اولميوب بونلرك همان عائله‌لرينه اعاده وقاچيرانلرك دخى
برموجب قانون شديداً مجازاتلرى اجرا اولنه‌جغى ومجالس اداره
رؤساى روحانيه‌نك وظائف روحانيه‌لرينه مبنى بولنه‌ميه‌جقلرى
ايام وساعات فوق العاده وغير مناسبه‌ده اجتماعه دعوت اولنمق
وديكر قريه‌ده بولنه‌بيله‌جكى ملحوظ اولان ابوين ويا اقرباسنك

ورودينى بكله‌مامك صورتيله التزام سرعت واستعجال اولنه‌رق
مجلسك اعضاى غير مسلمه‌سنك غيابنده اتمام معامله ايدلمسى
ممنوع ايدوكنى وتحريرات ساميه‌نك حكم صريحنه توفيقاً ابوين
ويا اقربا ورئيس روحانينك قبول اسلاميت ايده‌جكلر ايله حكومت
دائره‌سنك مناسب برمحلنده يالكز اوله‌رق كورشديريله‌رك
يانلرينه حضورى استكناه ماده‌يه وسربستجه كوريشمسنه
بالطبع مانع اوله‌جق مأمور ويا خدمه قاتمق صورتيله حكم
تحريراتك اهميتدن اسقاط ايدلمامسنى وقبول اسلاميت ايده‌جك
روم قارى وقيزلرينك معاملهٔ نظاميه‌لرينك ايفاسندن اول
مجالس اداره حضورينه البسهٔ اصليه‌لرى ايله چيقوب اسلام
قيافتيله چيقارلمامسنى، وتبديل مذهب ايتمك ايستيان چوجقلرك
افاده‌لرى استماع اولنميه‌رق وآره‌ده امام ويا خدمه ويا اسلامدن
برينك خانه‌سنه ويرلميه‌رك برموجب تحريرات ساميه بلاتأخير
رؤساى روحانيه‌لرى معرفتيله ابوين واقربالرينه تسليم
ايتديرلمسنى وبو مقوله‌لرك مرتبهٔ بلوغه واصل اولوب اولمدقلرنده
اختلاف ظهورنده ورئيس روحانى ويا مجالس اداره خرستيان
اعضاسى طرفندن بوكا متعلق ديكر اعتراض وقوعنده قبول

SISMANOGLU

اسلامیتلری تجویز اولنیور . واقعا بومعامله نك اصول متخذه دن
اولدیغی وبوصبیلرك سن بلوغه وصوللرنده اختیار ایلیه جكاری
مذهبی قبولده مختار اوله جقلری دنیلور ایسه ده بومعامله یه
پطریقخانه جه هیچ بروقت موافقت كوسترلمدیكی وحد ذاتنده
طوغری اولمیان برمعامله نك اصول اتخاذی واوزرندن از
چوق زمان مروریله هیچ بروقت مقارن صواب اوله میه جغی
بدیهی اولدیغی كبی تبدیل دین ایلیان وانا یا باباسنه تسلیم
ایدیلان بوچوجقلردن بریسنك سن بلوغه وصولنده مذهب
اصلیسنه رجوع ایلدیكنك شمدی یه قدر برتك مثالی بولنامسنه
وذاتاً كندیسنه درت بش یاشنده ویادها بیوك برصبی تسلیم
اولنان كمسنه نك چوجغی كندی قبول ایلدیكی مذهبده تربیه
ایتمیوبده مرتبهٔ بلوغه وصولنده دیلدیكی مذهبی قبولده مختار
براقه جغی احتمال ویریلور شیلردن اولمامسنه ومع هذا خرستیان
قاریلرندن بریسی اسلام اولوبده مؤخراً رجوع ایلدیكی صورتده
اسلام نكاحندن متولد چوجغك بحق اسلام چوجغی عدیله
یاننده براقلمیوب استرداد ایدلدیكنه نظراً بوسوزك دخی ذات
مصلحته وحقیقت حاله موافق اولمدیغی اشكاردر والحاصل

یكرمی بر یاشنه واصل اولمیانلرك قانوناً غیر رشید عد اولنه رق
معاملات تجاریه ده بولنمسنه مساغ قانونی اولمدیغی وشاید
بولنه جق اولورلرایسه معاملاتی كأن لم یكن حكمنده طوتلدیغی
حالده انسان ایچون دنیا واخرتده اك مهم واك عالی شی اولان
دین بحثنده ایكی مذهب اراسنی دكل عادتا ایكی متاعك كیفیتنی
تمییز ایلمك اقتدارینی حائز اولمیان اون بش یاشنده كی چوجقلر
عاقل ومميز عد اولنه رق كندیلرینه تبدیل مذهب ایچون
مساعده اولنیور معروضات آنفه دن صوك تعلیمات علیه ایله
روم تبعهٔ ملوكانه نك برمدتدنبرو عرض ایدیلان شكایاتنك
برطرف اوله مدیغی وبوبابده شمدی یه قدر جاری ومرعی
اولان تحریرات سامیه احكامیله قابل توفیق اولمیان تعلیمات
ویرلدیكی مستبان اولوب تحریرات مذكوره نك اولوجهله
الغا بیورلدیغنه پطریقخانه جه اینانلمامقده ایسه ده طشره ده
محلی حكومتلرنجه ایشك اولصورتله تلقی ایدلمسی احتمالدن بعید
اولمدیغنه ومیل وجدانی وترجیح دیندن بشقه علی الاكثر
هواوهوس كبی برطاقم دنی سببلر سائقه سیله تبدیل مذهب
ایلدكاری مستغنیٔ عرض وتذكار اولان ادانیدن برقاچ كشی

روحانی بولندیرلمقسزین ویاخود بولندیریلوب ده مغایر اصول
معاملاتدن طولایی اعتراضاتده بولنه‌جق اولورلرایسه حوالهٔ
سمع اولنمیه‌رق وبالکه اعتراضات واقعهٔ صفت تابعیته یاقشمیان
برروضع وحرکت صورتنده حکومت سنیه‌یه ارائه واخبار
ایدیله‌رك علی العجله همان اتمام معامله اولنور. تبدیل دین
ایده‌جکلر ایله کورشمك ایچون ابوین واقربالرینك ورئیس
روحانینك یالکز اوله‌رق براقلمسی حقنده‌کی تحریرات سامیه
حکمی خلافنه اوله‌رق کویا مضاربه کبی احواله میدان ویرلمامك
بهانه‌سیله یانلرینه برمأمور قاتیلور وبونك حضورنده
سربست کوریشلمسی بالطبع ممکن اولمیه‌جغندن حکم مذکور
اولوجهله اهمیتدن عاری قالور قاچیریلان روم قیز وقاریلری
دها معاملات نظامیه‌لری اجرا اولنمقسزین مجلس اداره حضورینه
اسلام قیافتیله چیقاریلور وکچنده بالدفعات باتقریر دعا کویی
عرض اولندیغی اوزره بعضاً بوقیافتله خرستیان یرینه اسلام
قیز وقاریلری چیقاریله‌رق هم اقربا ورئیس روحانی واعضای
خرستیانیه استهزا واغفال وهمده اوامر وارادات علیه اول وجهله
پایمال ایدیلیور ونابالغ چوجقلرك افاده‌لری استماع اولنمیوب

SISMANOGLU

ابوین واقرباسنه ویرلمسی حقنده‌کی حکم تحریراته مخالفاً بو
چوجقلرك امر اسلامیتلری تأخیر ایدیله‌رك وسکز اون ویادها
زیاده یاشلرنده اولان چوجقلرك ابوینه تسلیمی فوق العاده
برجبر استعمالنه متوقف ایمش کبی کویا بونلر ابوینه کیتمك
ایستمدکلرندن حکومتجه جبر استعمالی جائز اوله‌میه‌جغی بهانه‌سیله
امام ویاخدمه ویاخود اهالیٔ مسلمه‌دن بریسنك خانه‌سنه
ویریله‌رك تحریرات سامیه‌نك سالف العرض حکم صریحی دخی
اول وجهله عقیم قالور کذلك مرتبهٔ بلوغه واصل اولوب
اولمدقلرنده اختلاف ظهور ایدنلر حقنده هر طرفك اشکال
وشبهاتنی دفع ایده‌جك صورتده کیفیتك اطرافیله تحقیق
ایدلمسی حقنده‌کی حکم تحریراته مغایر اوله‌رق بوکیلرك
تولد ووافتیزلری وقوعاتنه دائر متره‌پولید وپسقپوسخانه‌لرك
سجلاتندن مخرج قیود رسمیه‌یه التفات اولنمیه‌رق جثه‌سنك
کوستریشی معیار اتخاذ وآنکله اکتفا اولنیور صبیانلرك عدم
قبولی حقنده موضوع قاعده‌یه منافی اوله‌رق ابویندن بریسنك
قبول اسلامیتی صره‌سنده کیزلی ویاخود جبری صورتده برابر
کوتوردیکی چوجقلرك دخی کندیسنه تودیع اولنمق صورتیله

بیان عالیسیله اعطا بیوریلان تعلیمات دخی بوخصوصده جاری
ومرعی اصولی حاوی اوله‌رق بوندن قرق یدی سنه مقدم یعنی
۷ محرم سنه ۱۲۷۶ تاریخیله تسطیر بیوریلان تحریرات سامیه‌ده
مندرج تعلیمات ایله قابل توفیق دکلدر زیرا مذکور تحریرات
سامیه‌ده اول باول هیچ کیمسه‌نك جبراً وکرهاً دائرهٔ اسلامیته
ادخالی هیچ بروقتده دولت علیه‌جه تجویز بیورلمش موادن
اولمدیغی اساس اولمق اوزره بالبیان بویولده تضییق واجبار
وقوعنك پطریقلك برات عالیسنك حکم منیفنه توفیقاً صورت
قطعیه وشدیده‌ده منع بیورلمسی متعاقب نابالغ چوجقلرك
افاده‌لری استماع اولنمیوب ابوین واقرباسنه ویرلمسی وسنی
مرتبهٔ بلوغه واصل اولوب اولمدیغنده اختلاف ظهور ایدنلر
حقنده مجالس اداره‌نك اعضای مسلمه وغیر مسلمه‌سی طرفندن
ممهور مضبطه ایله جانب باب عالیدن بالاستیذان هرطرفك
اشکال وشبهاتنی دفع ایده‌جك صورتده کیفیتك اطرافیله
تحقیق ایدلمسی وکبیر اولانلرك ایسه رئیس روحانیسی وپدر
ومادر وانلر یوغیسه اقرباسی مواجهه‌سنده مجلسجه عریض
وعمیق استنطاق ایدیله‌رك بونلر برکره‌ده منفرداً کندیلرینك

استکناه مصلحت ایلملرینی ارزو ایدرلرایسه دائرهٔ حکومتك
مناسب برمحلنده یالکز اوله‌رق براقیلوب کندیلرینه دخی
استنطاق ایتدیرلمسی امروازبار بیورلمش اولوب ابوینندن بری
قبول اسلامیت ایدن چوجقلرك اوصره‌ده اسلام اولان ولیسنك
نزدنده بولنور ایسه انده ابقاسنی متضمن برحکم کوریله‌میور
دیکر جانبدن طشره‌ده روم تبعهٔ ملوکانه‌نك بوبابده‌کی شکایاتی
شونلردر جکر پاره‌لری صورت جبریه‌ده سلاح استعمالی ایله
وخانه‌لری باصیله‌رق آغوشلری ایچندن آلنوب اسلامیتلری اجرا
واحکام نظامیه بواوغورده تأویلاته دوچار ایدیلور قاچیرانلر
مجازاتسز قالور امثالنه جرأت بخش ایدن بوحال خرستیان
عائله‌لرینك امنیت واستراحت دینیه‌لرینی ساب ایدرك جداً
اندیشه‌لرینی موجب اولور بعض یرلرده حکومات محلیه‌جه
اجرای اسلامیت امرنده فوق العاده غیرت وفعالیت ابراز
اولنه‌رق کویا اورته‌ده منافع دولتجه صوك درجه‌ده مهم
واستعجالی موجب برایش واراییمش کبی مجلس اداره ایام واوقات
فوق العاده وغیر مناسبه‌ده دعوت واسلام اوله‌جقلرك ولی
واقرباسنك ورودی بکلنمکسزین واعضای خرستیانیه ورئیس

وحسن آميزشك اخلالنه بادى اولان بومعاملاتك هواوهوسات نفسانيهٔ شخصيه‌يه خدمتدن بشقه نه دولت عليه‌يه ونه ملت اسلاميه‌يه ونه‌ده دين محمدى‌يه جداً برفائده موجب اوله‌ميه‌جغى نزدعالئ اصفانه‌لرنده مستغنئ عرض وتذكار موادن اولمغله متبوع معظم ومفخممز پادشاهمز افندمز حضرتلرينك تبعهٔ صادقه ومطيعه‌سندن اولمق حسبيله دين وعائله وجكرپاره‌لرى كبى دنياده برانسان ايچون اك مقدس اولان شيلرك امر محافظه‌سنجه متساوياً حمايت وصيانته مظهر اولمقده كنديلرينى حقلى عدايدن روم تبعهٔ ملوكانه‌نك بويوزدن على التوالى واقع اولان شكايات محقه‌لرينك رفعيله اصلاح حالنه مرحمت وعنايت عليه‌نك بيدريغ بيورلمسى مسترحم دعاكويى اولمغين اولبابده

فى ٢٤ صفر سنه ١٣٢١ و فى ٨ مايس ١٣١٩ .

عدليه ومذاهب نظارت جليله‌سنه

اجراى اسلاميت امرنده برمدتدنبرو اصول وقاعده‌يه مغاير وقوعه كتيريلان احوال ومعاملاتدن طولايى سبق ايدن

SISMANOGLU

معروضات دعاكويدن بالبحث داخليه نظارت جليله‌سندن ٢٠ حزيران سنه ١٣١٩ تاريخى و ١١٠ نومرو ايله ولايات شاهانه والويهٔ غير ملحقه‌يه تعميماً تحريرات عاليه يازلديغى اخيراً من غير رسم استحصال اولنان برصورت غيرمصدقه‌سندن رهين ايقان دعاكويى اولدى صورت مذكوره‌يه نظراً معروضات سالفه‌دن بعضيسنك درجيله وازجمله اولاً اسلاميتى قبول ايده‌جكلردن اون بش ياشنه واصل اولميان چوجقلرك تأخير معامله‌لرى وثانياً ابوينندن برى قبول اسلاميت ايدن چوجقلرك بعدالبلوغ ديله‌دكلرى دينى قبولده مختار اولمق اوزره اسلام اوله‌جق پدر وياوالده‌سى يانده بولنه‌جق اولورسه آنده ابقاسى اصول متخذه‌دن اولدقلرى وثالثاً سننده تردد اولنان وياخود اختلاف ظهور ايدنلر حقنده تدابير تأليفيه آرانلمقسزين بونلرك همان درسعادته اعزامى قيل وقال تكوننه واعظام شكايته سببيت ويرمكده اولديغى بيانيله احوال مذكوره‌ده اصول دائره‌سنده معامله ايفاسى امرواشعار بيورلمش اولوب حالبوكه روم تبعهٔ شاهانه‌نك بوبابده‌كى شكاياتى بالاده مندرج مواده منحصر اولمديغى كبى بوبابده اصول متخذه‌دن اولديغى

ذیل آق‌طاغ سجل نفوسی مترەپولیدخانه‌نك شکایاتنه رغماً رومله‌ره مخصوص تذاکر عثمانیه‌ده‌کی مذهب خانه‌سنده یالکز روم لفظنی طی ایتمکله قالمیوب شمدی‌یه قدر متنصر روم یازلمش اولانلری بیله خودبخود مسلم یازمقده اولدیغندن مسئله توسع ایدرك برقات دها وخامت کسب ایلدیکی درکاردر.

قبول اسلامیت حقنده پطریقخانه تقاریری

عدلیه ومذاهب نظارت جلیله‌سنه

پطریقخانه ایله مأمورین روحانیه‌سنه حسب الدیانه تحمیل اولنان وظیفهٔ مبرمه‌نك دلالت والجاسیله مواد آتیه‌نك پیشگاه سامیٔ جناب نظارتپناهیلرینه عرضنه مبادرت اولنور شویله‌که: برمدتدنبرو طشره‌ده هرهانکی یاشده وهرهانکی جنسدن اولورسه اولسون روم اورتودوقس جماعتی افرادینك وعلی الخصوص کنج واکثریا نابالغ ارکك وقز چوجقلرك سربستیٔ وجدانه موافق اولمیان برصورتله اجرای اسلامیتلری خصوصنده

براستعجال مشاهده اولنمقده‌در فی‌الواقع بویوزدن واقع اولان اعتراضاته، قبول اسلامیت ایدنلرك بوبابده‌کی حرکات ومعاملاتنده میل وجدانی وحسن رضالرندن بشقه برسائقه بولنمدیغی بیانات مطردەسیله مقابله اولنمقده وبوخصوصاتده رؤسای روحانیه‌نك اك زیاده موقعنی اشکال ایدن احوالدن اولمق اوزره هنوز کندینی بیلمیان ونیك وبدی فرق ایتمیان برطاقم صبیلرك مختاریت حقنده‌کی تأمینات علیه‌یه رغماً هرنه‌دن ایسه تبدیل دین ایلیان ابوینك یاننه عادتا برمتاع کبی براقلمقده وبالغ وبالغه اولمیان چوجقلرك اقواالنه التفات اولنمیه‌رق همان ولی ووصیلرینه تودیعی تعلیمات مخصوصه احکامندن ایکن بوکبیلرك دخی ولیلرینه عودتی دیلکلرینه براقیله‌رق بوصورتله سنلرینك حدبلوغه وصولنه‌قدر قاچیرانلرك ویاامام ویاخدمه‌دن برینك خانه‌سنده ترك اولنمقده وبوخصوصده بومقوله‌لرك تطبیبی وامثالنك جلبی ایچون برطاقم دلفریب مواعید وفوائد ارائه اولنه‌رق بواوغورده قز قاچیرانلر حقنده احکام نظامیه تطبیق جهتنه کیدلمامکده اولدیغی مع التأسف کورلمکده ایسه‌ده اهالیٔ اسلامیه ایله اهالیٔ خرستیانیه بیننده‌کی وفاق

قاريلرك هر طرفى يوقلانمش وامثالى نامسبوق بو حال ظلم
ورذالت اشتمال درت كون دوام ايتمشدر . بو مدت ظرفنده
خرستو دولوس كله شيدى و مرادطوسو نيدى و پاولو قره قوجيدى
نام اوچ دليقانلى طوتيله رق زنجيره اورلمش وتحت الحفظ
يوزغاده واورادن برسمت مجهوله سوق اولنمشدر حالات
معروضه اثناسنده قائممقام حكومت قوناغنده زيبلايه رق
استاوريليلرى بالكليه محو ووجودلرينى ازاله ايليه جكنى وياخود
كنديلرينه قبول اسلاميت ايتديره جكنى باغرييوردى عن اصل
يوزغادلى اولوب بوندن سكسان سنه مقدم حكومت سنيه نك
سلهٔ تأديبنه اوغرامش برعاصى عائله سنه منسوب اولان چاپان
اوغلى اديب نام قائممقامك بوكبى حركات ظالمانه واستبدادكارانه سى
مجرد عائله سى نقلياتنه ضميمةً جهالت وفرط تعصبنك اثرى
اولديغى كبى قومشوسى اولوب كوچك ياشنده برابر تحصيل
ايلمش اولديغى آق طاغك يالكز خرستيان دكل اسلاملردن بيله
برچوق اهاليسنه قارشو بسلديكى بغض وعداوتنك دخى
نتيجه سيدركه مظهر توجهى اولديغى سابق انقره واليسنه اهالئ
اسلاميه دن اهليت واقتدار صاحبى اولانلرى كويا استاوريليلرى

التزام ايدييور كبى كوستره رك اداره أموردن منع ايتديرمسى
بوكامبنى اوليور مومى اليه يوزغادده كى اقرباسنك حمايه سى
سايه سنده معيتنده كيلرك دائما مافوقلرينى اغفال ايده بيله جك
صورتده اشخاصدن عبارت اولمسنه موفق اولمشدر از جمله حالات
معروضه دنطولايى كچنده يوزغاد متصرفلغيله انقره ولايتنه
وقوعبولان شكايات اوزرنه باامر عالى استجواب ايديلان
استاوريليلرك امر استجوابنى كوشه ده بوجاقده اجرا ايتديرمك
صورتيله مرقوملرك افاده لرينى تغيير وتحريف ايده بيلمشدر
بو حاللر بسببلى داخليه نظارت جليله سنك رهين اطلاعنه واصل
اولمش اولمالى كه خبر الديغنه كوره قائممقام مومى اليهك دنك
قائممقاملغنه تحويل مأموريتى نظارت مشار اليهاجه اشعار اولنمش
ايسه ده مومى اليهك وطنى اولان يوزغادك دنك معدننه يك
يقين اولديغندن بوصورتك مناسب اوله ميه جغى مطالعه سيله
انقره ولايتنجه قيرشهرى متصرفلغنه عطفاً رد ايدلمش وحالبوكه
مومى اليهك بش سنه آق طاغنده قالمسى بطريق الاولى جائز
دكل ايدى يكى انقره واليسى بالجمله سنجاق وقضالرى دور ايلديكى
حالده آق طاغه كلمكدن چكنمشدر .

حقنده برظلم دینی نظریله باقیله‌رق جناب حقه قارشو رفع صدای تألم ایله استدعای عدل وداد اولنیور اولبابده .

فی ٢٠ جماذی‌الاولی سنه ١٣٢٥ و فی ١٨ حزیران سنه ١٣٢٣.

آق‌طاغ روم اهالیسی حقنده بوکره روا کوریلان مظالم وتعدیاته دائر محلندن ٢٣ مایس سنه ١٩٠٧ تاریخیله وارد اولان تحریراتك صورت مترجمه‌سیدر

داخل اسنان اولانلرك تحریسی زمانی بلا وقوعات مهمه مرور ایتدیکی کبی قرعه کشیده‌سی دورینك ده او یولده جریان ایلمسی مأمول ایکن بالعکسی اویله برطاقم تعدیات وقوعبولدی که اهل اسلامدن اسنان عسکریه‌یه داخل اولانلر حقنده شمدی یه‌قدر بریرده وقوعبولدیغی اصلا ایشیدلمامشدر رأی‌خودیله‌می یوخسه اغلب احتماله کوره اوامر علیه نتیجه‌سی اوله‌رق می‌هر نصلسه کمال عنف وشدتله اجرای معامله ایدن قائممقامك ویردیکی اوامر شدیده اوزرینه اورادن کیمسه‌یه چیقوب کیتمك ایچون

مساعده اولنمدیغی کبی پوسته وتلغرافخانه‌نك دخی روم اهالیسنه قارشو قپاندیغی ایچون کیجه خبر آلنان مظالم وتعدیات واقعه بروجه آتی خلاصه اولنور شویله‌که : استاوریلیلرك بوندن ایکی سنه مقدم ویردکلری دفترده اسامی خرستیانیه‌لری کوستردیکی حالده حکومت محلیه بودفتر مندرجاتی خلافنه اوله‌رق واهالیء مرقومه‌نك انضمام معلومات وموافقتی اولمقسزین خودبخود اسامیء اسلامیه ایله قید وتحریر ایتدیردیکندن بودفعه قائممقام قیود مذکوره‌یه بناءً مختارانه خبر ویرمکسزین خلاف قانون واصول کچن مارت شهرینك یکرمی اوچنجی کیجه‌سی ساعت بش قرارلرنده استاوریلی عائله‌لری دخی ساکن اولدقلری ایکی محلاته برقاچ مفرزهٔ عسکریه کوندرمکله بونلر مصونیت مسکن قاعده‌سی خلافنه اوله‌رق یالکز استاوریلیلرك دکل سائر خرستیانلرك بیله خانه قپولرینی قیره‌رق جبراً ایچری‌یه کیرمشلر واویله شدتلر ورذالتلر کوسترمشلرکه عائله‌لر وبتون بومحلات اهالیسی عظیم خوف ودهشته دوچار اولمش وبرچوق قاری وچوجق بایلوب وقعه‌دن صکره کونلرجه یتاقده خسته یاتمشلردر باصقین صره‌سنده قاری قیافتنده ارککار اولمسون بهانه‌سیله

SISMANOGLU

طربزون ولايتنك محال معلومهٔ مختلفه‌سنده ساكن اولوب
خرستيانلغى حكومت سنيه‌جه طانيلان اهاليدن اصلا برفرق
اولمديغى ميدانده اولديغى كبى معاملات معروضه‌نك نه دولت
عليه‌جه اديان مصدقه‌دن اولان روم مذهبى حقنده سلطنت سنيه‌دن
مبذول بيوريلان حمايهٔ جليله‌يه ونه‌ده حكومت سنيه‌جه اعلان
بيوريلان سربستئ وجدان قاعده‌سنه توافق ايده‌ميه‌جكى
جهتله قطعاً رهين جواز عالى اوله‌ميه‌جغى بديدار اولديغندن
عصر سربستى حصر حضرت پادشاهيده اهالئ مرقومه‌نك
خرستيان اولدقلرى حالده اسلام قيد اولنمق اوزره تضييق
واجبار ايدلميوب كندى واولاد وعائله‌لريله بونلردن قارى آلان
سائر روم خرستيانلرك دخى اولاد وعائله‌لرينك سجل نفوسه
خرستيان قيد اولنملرى خصوصنده لازم كلانلره اوامر عليهٔ
قطعيه اعطا بيوريله‌رق ايكى سنه‌دنبرو دوام ايدن تضييقاته
نهايت ويرلمسى مراحم وعنايات جليلهٔ جناب صدارتپناهيلرندن
مسترحم دعاكويى اولمغين اولبابده.

فى ٩ رجب سنه ١٣٢٤ و فى ١٦ اغستوس سنه ١٣٢٢

مقام جليل صدارت عظما جانب ساميسنه

معروض داعئ كمينه‌لريدركه

آق طاغ قضاسى قائممقاملغنجه محلى روم اهاليسى حقنده اجراسى
بالكه دورآخره ياقيشيق اله‌بيله‌جك برطاقم تدابير زجريه
وتضييقيه اتخاذ واجرا ايدلمكده اولديغى، صورتى لفاً پيشكاه
سامئ فخيمانه‌لرينه تقديم اولنان تحريرات محليه‌دن كمال تأسفله
خبر آلنمشدر. بورادن ويريلان اوامر عليه‌يه مستند اوله‌جغى دركار
اولان تدابير مذكوره ايسه خرستيانلقده طوغوب بيومش
ويارم عصردنبرو بونى اعلان واظهار ايلمش اولان برطاقم
ادملره مطلقا قبول اسلاميت ايتديرمك مقصدينه معطوفدر.
استعمالى بشقه طرفلره دخى امر اولنديغى جملهٔ اشعاراتدن
اكلاشلان بوتدابيره پطريقخانه‌جه سربستئ وجدان قاعده‌سى
اعلان بيوريلان عصرحاضرده كندى واولاد روحانيه‌سى

ايله برابر اليوم اولانجه قوتلريله رفع صوت ايليه‌رك وقوعبولان
اقرارلرينه كوره تحرير اولنمالرى ايچون اقتضا ايدنلره اوامر
عليه اعطا بيورلمسنك مرحمت ومعدلت سنيه‌دن كمال سوز
وكدازله نيازواسترحامنه اجتسار اولنمغله اولبابده

فى ٢ ربيع الاخر سنه ١٣٢٤ و فى ١٢ مايس سنه ١٣٢٢

مقام جليل صدارت عظما جانب ساميسنه

معروض داعئ كمينه‌لريدركه

انقره ولايتنك اق‌طاغ قضاسى اهاليسندن استاوريلى ناميله
معلوم اولوب اسلام قيد اولنملرى ايچون تضييق ايديلان اهالى
مقدما الجاآت زمانيه حسبيله بر اره‌لق اسلام نام وحالنده
كورنمش وتحرير عتيقده دخى اولوجهله قيد اولنمش ايسه‌ده
بونلرك هيچ بروقت اسلام اولميوب اوته‌دنبرو روم اورتودوقس
اولدقلرى حتى تنظيمات خيريه‌دنبرو اظهار دين ايدرك روم

كليسالرنده سائر اهالئ خرستيانيه ايله برابر حكومت محليه‌نك
پيش انظارنده علناً اجراى آيين ايلدكلرى كبى نكاح ووافتيز
ودفن كبى عقود ومعاملاتى دخى كاملاً خرستيان مذهبنجه اجرا
اولنه كلديكى، مقدما تقديم اولنان تقارير دعا كوييده برتفصيل
عرض اولنه‌رق مرحمت ومعدلت سنيه استرحام ايدلمشيدى
محلندن اخيراً دخى پطريقخانه‌يه توارد ايدن مكتوبلردن مع
التأسف اكلاشلديغنه كوره اهالئ مرقومه‌نك مجرد تحرير
جديده‌ده اسلام قيد ايدلملرينه موافقت ايلمدكلرندن طولايى
ايكى سنه‌يه قريب مدتدنبرو تبعيد اولندقلرى يرلردن اخيراً
عائله‌لرى نزدينه عودتلرينه اذن ويرلمش ايسه‌ده اورايه
مواصلتلرنده حكومت محليه‌جه‌ينه اسلام قيد ايدلمك واويولده
تنظيم واملا اولنان تذاكر عثمانيه‌يى آلمق خصوصنده اجبارلرى
جهتنه كيدلديكى حتى آلميانلرك حقوق مدنيه‌دن اسقاط جزاسيله
تهديد ايدلمكده وبونلرك مناكحات واقعه‌لرى و اولادى
طانلمامقده اولديغى كبى بونلردن قارى آلوب اولاد پيدا ايدن
سائر خرستيانلرك دخى عائله واولادى طانلميه‌رق كنديلرى
مجرددو قيد ايدلمكده اولدقلرندن وحالبوكه اهالئ مرقومه‌نك،

بو خرستیانلرك كلیسالرده دینداشلری اولان سائر خرستیانلر
ایله برلكده عبادت ایتملری شدیداً منع اولنه‌رق كویا اهالیٔ
اسلامیه‌دن ایمش كبی جامعلره كیتملری امر و تنبیه ایدلمشدر سائر
خرستیانلرایله عقد صهریت ایلملری تحت ممنوعیته آلنه‌رق
بو یولده سبق ایدن عقد نشان ونكاحلری كأن لم یكن حكمنده
طوتلمقده‌در تحت نكاحلرنده بولنان زوجه‌لریله آنلردن متولد
اولادی طانلمامقده و كندیلری ایله سجل نفوسه اهالیٔ اسلامیه
كبی اسلام اسملری ایله قید اولنمالری ایچون اجبار ایدلمكده‌در
بو سببدن طولایی بوندن اون درت آی مقدم بونلرك معتبرانی
ایله محلی متره‌پولید وكیلی مجرد سائرلرینك اخافه‌سیچون نفی
واجلا ایدیله‌رك غربتده عائله‌لرندن اوزاق یرلرده اولنجه‌یه
قدر كندیلرینه سفالت چكدیرلمكده وبالآخره‌ده، پطریقخانه‌یه
بو دفعه وارد اولان خبرلره كوره، شكایات متوالیه‌یه اصلا
التفات اولنمیه‌رق اهالیٔ مرقومه‌نك كافه‌سی حكومت محلیه‌جه
خودسرانه و نظامشكنانه اسلام دینی واسلام اسملریله قید
اولندقلری كبی هنوز اون بش یاشنده‌كی اركك چوجقلری‌ده
مسلم كبی عسكره خدمت ایتمك اوزره مجبور طوتلمقده‌در

SISMANOGLU

اشته امثالی نامسبوق اولان بو احوال طاقتفرسایه قارشو
پطریقخانه صوك درجه‌ده دلخون اولدیغی ودیكر طرفدن دخی
تظلم حالی وترك دینه موتی ترجیح ایلیه‌جكلرینی حاوی اهالیٔ
مرقومه‌دن مورود مكتوبلرك مندرجاتی ایله اخیراً شرفوارد
اولان ٦ مایس سنه ٣٢٢ تاریخلی تذكرهٔ علیهٔ جناب نظارتپناهینك
مآل عالیسی پیش نظرده بولندیردیغی حالده، نه‌سربستیٔ وجدان
حقنده وضع واعلان بیوریلان قاعده‌یه ونه‌ده پطریقلك برات
عالیسنك جبراً اجرای اسلامیت ایدلمامسی حقنده‌كی حكم
منیفنه اصلا موافق اولمیان وروم تبعهٔ صادقهٔ ملوكانه اوزرینه
الك الیم تأثیری اجرا ایتمكله برابر پطریقخانه‌یی‌ده آرتق وظائف
روحانیه‌سنی ایفا ایده‌میه‌جك برحاله ایصال ایلیه‌جك ومع هذا
دولت علیه‌یه‌ده بر كونا منفعت حقیقیه بخش ایلمدیكی شویله
طورسون بالعكس بدخواهانه سرمایهٔ تجاوزات كونا كون
اولمق صورتیله كلی ضرری مؤدی اوله‌جق اولان بو حالك دها
زیاده دوام ایلمسی تجویز بیورلمیوب دین خصوصنده الك زیاده
نظر اعتباره آلنمسی لازم كلان واهالی مرقومه‌نك یدی سنه‌دنبرو
حقلرنده روا كوریلان بونجه تضییقات ومعاملات شدیده

بعید محال نامعلومه یه سوق واجلا اولنمقده، زوجهٔ مشروعه‌لری
طانلمدقلری کبی مذهبداشلری اولان سائر خرستیانلر ایله سبق
ایدن منا کحاتی‌ده کأن لم یکن عد ایدیله‌رك چوجقلرینه پیچ
نظریله باقلمقده ، قضاده‌کی متره‌پولید وکیلی اهالیٔ مذکوره‌یه
قبول اسلامیت ایتدیرمیور دینیله‌رك جانی کبی تحت الحفظ
انقره‌یه کوتوریلوب پطریقخانه‌نك بوبابده‌کی استرحامات
متوالیه‌سی اسعاف اولنمامقده‌در مع هذا عصر جلیل جناب
ملکداریلرنده بوحالك دوامنه مرحمت ومعدلت سنیهٔ جناب
پادشاهیلرینك بروجهله قائل اولمیه‌جقلری بدیهی بولنمغله
بومثللو خرستیانلرك اعتقادات وجدانیه‌لری وسربستیٔ وجدان
قاعده‌سیله پطریقلك برات عالیسی احکام منیفه‌سی خلافنه
اوله‌رق قبول اسلامیت ایتمك ایچون اجبار ایدلماسی فرمان
بیوریله‌رق روزوشب تزاید عمر وعافیت جهانقیمت جناب
شهنشاهیلری دعوات مفروضهٔ خیریه‌سیله ترطیب لسان صداقت
ایدن وحالات معروضه‌دن طولایی مستغرق یأس والم اولان
روم تبعهٔ صادقهٔ شاهانه‌لرینك ازسرنواحیا بیورلمسی باب
مراحم مأب ولی نعمت بیمنت اعظمیلرینه دخالتله تضرع

واسترحامنه اجتسار اولنمغین اولبابده وقاطبهٔ احوالده امر وفرمان
ومرحمت بی‌پایان شوکتلو پادشاهمز افندمز حضرتلرینکدر
فی ١٧ سفر سنه ١٣٢٤ وفی ٢٩ مارت سنه ١٣٢٢

مقام جلیل صدارت عظما جانب سامیسنه

معروض داعیٔ کمینه‌لریدرکه

مقدما برآرالق مجرد الجاآت زمانیه سببیله آیین ومراسم دینیهٔ
خرستیانیه‌یی خفیاً اجرایه مجبور اولدقلری حالده تنظیمات
خیریه‌دنبرو اظهار دین ایلیان آق‌طاغ قضاسی خرستیانلرینك،
سلطنت سنیه‌جه بالجمله عالم مدنیته قارشو اعلان بیوریلان سربستیٔ
وجدان قاعده‌سنه مغایر اوله‌رق، اجرای اسلامیتلری ایچون
استعمال اولنان جبرك منعی یدی سنه‌یه قریب مدتدنبرو شفاهاً
وتحریراً علی التوالی وقوعبولان مراجعات وتقدیم ایدیلان تقاریر
دعا کویی ایله حکومت سنیه‌دن استرحام قلنمقده‌در مع التأسف

همم سلطنت سنیه نك سالف العرض بیانات جلیلهٔ علنیه‌لرینه وهم پطریقلك برات عالیسنده‌كی امر وفرمان همایونه وهمده دولت علیه‌جه متخذ سربستیٔ وجدان قاعده‌سنه اصلا توافق ایده‌میان وامثالی نامسبوق اولان بو حاله قارشو پطریقخانه‌جه كمال تأسف اولنه‌رق ودینجه عهده‌سنه مترتب اولان وظیفه حسبیله روم اورتودوقس ملتنك اساس موجودیتنی تشكیل ایدن اولاد معنویه‌لرینك سربستیٔ وجدانلرینه قارشو بو تعرضات وخیمه‌یه تحمل ایدیله‌میه‌رك بو حالك دوامنه مساعده بیورلماسی وبو سببدن طولایی منفاده بولنان معلوم الاسامی خرستیان معتبرانی ایله متره‌پولید وكیانك همان اعاده وقضای مذكورده بولنان بو قبیل خرستیانلرك دخی سجل نفوس نظامنامه‌سی حكمنجه افاده‌لری وجهله قید وتحریر ایدلمسی ایچون لازم كلانلره اوامر علیهٔ مؤثره اعطا بیورلمسی دلالت علیهٔ نظارتپناهیلریله حكومت سنیه‌دن مسترحم داعیانه‌مز اولمغله اولبابده

فی ۱۹ ذی الحجه سنه ۱۳۰٤ وفی ۳۱ كانون ثانی سنه ۱۳۲۱

جناب حق ولی نعمت بیمنت اعظمیمز پادشاه فاروقجاه افندیمز حضرتلرینك عمر وعافیت جهانقیمت ملوكانه‌لرینی مزداد وفراوان بیورسون آمین

بر خیلی مدتدنبرو آق طاغ قضاسنده جریان ایدن احوال پطریقخانه ایله بالجمله روم تبعهٔ صادقهٔ ملوكانه‌لرینی تاقلبلرندن زخمدار حزن واسف ایلمشدر. تقریباً بوندن یتمش سنه مقدم اصلاحات فرمان عالیسیله عالم مدنیته قارشو سربستیٔ وجدان قاعده‌سی اعلان بیورلمش وبنابرین مقدما بر ارالق باطناً خرستیان اولدقلری حالده ظاهراً الجاآت زمانیه حسبیله اسلام كبی كچینن اهالینك فرمان عالیٔ مذكورك شرفتعلق بیورلمسنی متعاقب حكومت سنیه‌جه خرستیانلقلری طانمش اولمسنه رغماً بو دفعه بو مثللو خرستیانلرك اولادی حكومتجه مجرد اسلامیتی قبول ایتمك اوزره علناً ازهر جهت تضییق واجبار ایدلمكده وعدم موافقتلری جهتیله حبسخانه‌یه القا وممل‌كت وعائله‌لرندن

علنیسی دخی روم تبعهٔ شاهانه‌نك جبراً اجرای اسلامیتنی منع
وتحذیر یولنده پطریقلك برات عالیسنده‌کی امر وفرمان همایوندر
حتی تقریباً بوندن یتمش سنه مقدم ممالك شاهانه‌نك بعض
طرفلرنده برطاقم روم تبعهٔ ملوکانه‌نك الجاآت زمانیه ومحلیه
نتیجه‌سی اوله‌رق باطناً خرستیان اولدقلری حالده ظاهراً اسلام
نام وحالنده کورنمکه مجبور اولدقلری اکلاشلدقده مجرد سربستیٔ
وجدان قاعده‌سنك نه‌درجه مرعی طوتلدیغنی بتون عالم مدنیته
قارشو اعلاناً بوبابده اصلاحات فرمان عالیسیله تأمینات عالیه
اعطا بیورلمش ومتعاقباً اظهار مافی الضمیر ایدن بوخفی خرستیانلرك
خرستیانلغی حکومت سنیه‌جه طانیلمشدر حالبوکه آرادن
بونجه سنه مروروندن صکره آق طاغ قائمقاملغنجه بوندن یدی
سنه اول قضای مذکورده بولنان بوقبیل خرستیانلرك اولاد
واحفادینك فی مابعد خرستیانجه عبادت ایتملری ممنوع اولوب
آیین محمدی‌یی ایفا ایلملری کندیلرینه تبلیغ حتی نشان ونکاح
کبی برطاقم عقود مذهبیه‌نك بیله فسخ ومنعنه جرأت اولنمش
وسربستیٔ وجدان قاعده‌سنك بویولده دوچار خلل اولدیغی
پطریقخانه‌جه مع التأسف خبر آلنمسی متعاقب همان کیفیت

١٥ شباط سنه ١٣١٤ تاریخنده پیشگاه عالیٔ جناب نظارتپناهیلرینه
تقدیم اولنان تقریرایله حکومت سنیه‌نك پیش انظار علیه‌سنه
عرض اولنه‌رق معامله‌نك اصلاحی انتظارنده بولنلمقده ایکن
آرادن چوق کچمه‌دن اورانفوس عمومیه‌سنك تحریری صره‌سنده
مأمورین مخصوصه‌سنجه بوخرستیانلرك اهالیٔ مسلمه کبی اسامیٔ
اسلامیه ایله قید وتحریرینه قالقیشیله‌رق بونلرك مناکحاتیله
زوجات واولاد موجوده‌لری طانیلمامش واهالیٔ مرقومه‌نك
خرستیان اولوب اسلام اولمدقلری بیانیله بحقٍ مخالفتلری اوزرینه
حکومت محلیه‌جه بونلرك الکایلری کلانلری دردست ایدیله‌رك
محال معلومه‌یه نفی ومحلی متره‌پولید وکیلی دخی عادتاجانی کبی تحت
الحفظ انقره‌یه سوق اولنمش واو وقتدن بوآنه قدر کذران ایدن
ایکی سنه مدت ظرفنده حکومت سنیه‌یه پطریقخانه‌جه شفاهاً
وتحریراً وهیئت مخصوصه اعزامیله دخی علی التوالی وقوعبولان
معروضات واسترحامات ایله برابر مرقوم خرستیانلر اسلامیتی
قبول ایتمك اوزره هنوز تحت تضییقده بولنوب ایلری کلانلری
مخصوصاً عائله‌لرندن جدا منفاده طوتلمقده ومحلی متره‌پولید
وکیلنك دخی محل مأموریتنه عودتنه مساعده ایدلمامکده بولنمشدر

استاوریلیلر حقنده پطریقخانه تقاریری

عدلیه ومذاهب نظارت جلیله‌سنه

نزدعالیٔ جناب نظارتپناهیلرنده مستغنیٔ عرض اولدیغی اوزره هر هیئت اجتماعیه‌نك اس الاساس بقاسی، شامل اولدیغی افرادك موجودیت جسمانیه ومعنویه‌لرینك هركونا سؤقصد وتعرضدن مصونیتی اولوب برنجیسنك یعنی موجودیت جسمانیه‌نك تأمینی قوانین ضابطه وعدلیه کبی انتظام عامه‌یه متعلق نظامات ایله میسر اولدیغی کبی ایکنجیسنك یعنی موجودیت معنویه‌نك تأمینی مجرد سربستیٔ وجدان سایه‌سنده اولورایشته بوسببه مبنی درکه سلطنت سنیه‌جه فتح قسطنطنیه‌دنبرو روم جماعتنك موجودیت جسمانیه‌سیله برابر سربستیٔ وجدان قاعده‌سی اعلان بیورلمق صورتیله موجودیت معنویه‌سنك دخی تأمینی خصوصنه بذل لطف وعنایت بیورلمشدر بونك دلیل

SISMA[illegible]GLIO
MEGA[illegible]